

VYHODNOTENIE MEDZIREZORTNÉHO PRIPOMIENKOVÉHO KONANIA

Zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov

Počet vznesených pripomienok, z toho zásadných 78 / 27

Spôsob pripomienkového konania

Počet vznesených pripomienok, z toho zásadných 78/27

Počet vyhodnotených pripomienok 78

Počet akceptovaných pripomienok, z toho zásadných 39 /8

Počet čiastočne akceptovaných pripomienok, z toho zásadných 9 /6

Počet neakceptovaných pripomienok, z toho zásadných 30 /13

Počet nevyhodnotených pripomienok, z toho zásadných

Rozporové konanie (s kým, kedy, s akým výsledkom)

KLUB 500 a RÚZ dňa 29.6.2022, APZD dňa 30.6.2022, AZZZ dňa 30.6.2022, SKDP a SBA dňa 6.7.2022 a MO SR dňa 7.7.2022

Počet odstránených pripomienok 18

Počet neodstránených pripomienok 0

Sumarizácia vznesených pripomienok podľa subjektov

Č.	Subjekt	Pripomienky do termínu	Pripomienky po termíne	Nemali pripomienky	Vôbec nezaslali
1.	Asociácia priemyselných zväzov a dopravy	2 (0o,2z)	0 (0o,0z)		
2.	Asociácia zamestnávateľských zväzov a združení Slovenskej republiky	2 (0o,2z)	0 (0o,0z)		
3.	COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo	2 (2o,0z)	0 (0o,0z)		

4.	Klub 500	5 (0o,5z)	0 (0o,0z)		
5.	Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky	4 (4o,0z)	0 (0o,0z)		
6.	Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky	5 (1o,4z)	0 (0o,0z)		
7.	Ministerstvo investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie Slovenskej republiky	1 (0o,1z)	0 (0o,0z)		
8.	Ministerstvo obrany Slovenskej republiky	1 (0o,1z)	0 (0o,0z)		
9.	Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky	2 (2o,0z)	0 (0o,0z)		
10.	Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky	2 (2o,0z)	0 (0o,0z)		
11.	Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky	2 (2o,0z)	0 (0o,0z)		
12.	Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky	2 (2o,0z)	0 (0o,0z)		
13.	Národná banka Slovenska	3 (3o,0z)	0 (0o,0z)		
14.	Odbor aproximácie práva sekcie vládnej legislatívy Úradu vlády SR	15 (15o,0z)	0 (0o,0z)		
15.	Republiková únia zamestnávateľov	5 (0o,5z)	0 (0o,0z)		
16.	Slovenská asociácia podnikových finančníkov	4 (4o,0z)	0 (0o,0z)		
17.	Slovenská banková asociácia	12 (10o,2z)	0 (0o,0z)		
18.	Slovenská komora daňových poradcov	4 (0o,4z)	0 (0o,0z)		
19.	Slovenská asociácia poisťovní	4 (4o,0z)	0 (0o,0z)		
20.	Slovenská poľnohospodárska a potravinárska komora	1 (0o,1z)	0 (0o,0z)		
21.	Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
22.	Národný bezpečnostný úrad	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	

23.	Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
24.	Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky (Úrad vlády Slovenskej republiky, odbor legislatívy ostatných ústredných orgánov štátnej správy)	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
25.	Generálna prokuratúra Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
26.	Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
27.	Štatistický úrad Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
28.	Úrad jadrového dozoru Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
29.	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
30.	Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky - Sekcia legislatívy	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
31.	Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
32.	Združenie podnikateľov Slovenska	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
33.	Združenie miest a obcí Slovenska	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
34.	Slovenská obchodná a priemyselná komora	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
35.	Slovenský živnostenský zväz	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
36.	Asociácia doplnkových dôchodkových poisťovní	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
37.	Únia miest Slovenska	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
38.	Slovenská asociácia malých a stredných podnikov a živnostníkov	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
39.	Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
40.	Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
41.	Ministerstvo financií Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x

42.	Úrad vlády Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
43.	Úrad pre verejné obstarávanie	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
44.	Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
45.	Správa štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
46.	Protimonopolný úrad Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
47.	Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
48.	Najvyšší súd Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
49.	Národná rada Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
50.	Kancelária Ústavného súdu Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
51.	Splnomocnenec vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
52.	Konfederácia odborových zväzov Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
53.	Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
54.	Konferencia biskupov Slovenska	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
	Spolu	78 (51o,27z)	0 (0o,0z)		

Vyhodnotenie vecných pripomienok je uvedené v tabuľkovej časti.

Vysvetlivky k použitým skratkám v tabuľke:

O – obyčajná

A – akceptovaná

Z – zásadná

N – neakceptovaná

ČA – čiastočne akceptovaná

Subjekt	Pripomienka	Typ	Vyhodnotenie	Poznámky
APZD	<p>K § 25a v nadväznosti na § K ustanoveniu § 25a v nadväznosti na § 53aa Žiadame, aby mal v nadväznosti na úpravu podľa § 53aa aj veriteľ nárok na opravu základu dane pri nedobytných pohľadávkach v zmysle § 25a tohto zákona - a to bez ohľadu na to, či pohľadávku vymáha resp. vymáhal súdne alebo mimosúdne. Navrhujeme, aby lehota na opravu základu dane bola rovnaká, ako bude určená na opravu odpočítanej dane nezaplatenej pohľadávky. V tejto súvislosti navrhujeme predĺženie lehoty na opravu odpočítanej dane do 365 dní a zároveň určenie lehoty v rovnakej dĺžke, do maximálne 365 dní, na opravu základu dane nedobytnej pohľadávky. Odôvodnenie: V dôvodovej správe sa píše, že navrhované znenie § 53aa vychádza z článkov 184 a 185 smernice Rady 2006/112/EÚ a týka sa úpravy odpočítanej dane pôvodne uplatnenej odberateľom. V bode č. 37 rozsudku C-335/19 E.sp.z o.o.sp.k súd konštatoval, že právo dodávateľa tovaru alebo poskytovateľa služby znížiť základ dane a povinnosť úpravy odpočítanej dane pôvodne uplatnenou druhou stranou sa musia vykladať koherentne (ide o dve strany tej istej transakcie). Koherentnosť v tomto prípade chápeme tak, že ak bude mať odberateľ povinnosť opraviť pôvodne odpočítanú daň podľa § 53aa, mal by mať dodávateľ právo na zníženie základ dane podľa § 25a. Vylúčenie akejkoľvek možnosti na zníženia základu dane u dodávateľa prekračuje medze striktné nevyhnutné na dosiahnutie cieľov uvedených v článku 273 smernice 2006/112 (bod 45 rozsudku). Zároveň sme si vedomí, že k oprave odpočítanej dane a k oprave základu dane nemusí dôjsť zároveň, ako sa konštatuje v bode 42 rozsudku. Treba tiež zdôrazniť fakt, že nový § 53aa rieši opravu odpočítanej dane v prípade nezaplatenia, ak uplynie 90 dní od splatnosti pohľadávky, ktorá obsahovala DPH. Nie každú takúto nezaplatenú pohľadávku si nakoniec uplatní veriteľ v konkurze, exekúcií alebo v reštrukturalizácii. Súdnemu vymáhaniu predchádza väčšinou to mimosúdne. Ak sa počas mimosúdneho vymáhania zistí, že súdne vymáhanie nemá zmysel, veriteľ mimosúdnym vymáhaním končí a pohľadávku ďalej neuplatňuje. Výsledok alebo správa z mimosúdneho vymáhania by mala byť postačujúca k preukázaniu, že pohľadávka pravdepodobne nebude zaplatená. V opačnom prípade je veriteľ nútený len z daňových dôvodov uplatniť pohľadávku na súde, a tak úplne zbytočne zaťažovať už i tak preťažený súdny systém. Ak by aj zaplatená nakoniec bola, existuje mechanizmus uvedený v § 25a</p>	Z	ČA	<p>V súvislosti s navrhovaným ustanovením § 53aa (aktuálne § 53b) MFSR upravilo § 25a zákona o DPH, podľa ktorého dodávateľ môže opraviť základ dane, ak mu odberateľ úplne alebo sčasti nezaplatí za dodanie tovaru alebo služby. Úpravou § 25a sa výrazne zjemňujú podmienky nevyhnutnej pohľadávky. Lehoty na opravu odpočítanej dane pri nezaplatení protihodnoty (§53b) a na opravu základu dane pri nevyhnutnej pohľadávke (§25a) nebudú nastavené symetricky za účelom dosiahnutia väčšieho tlaku na odberateľa, pokiaľ ide o jeho záväzky. Asymetrické nastavenie lehôt vychádza z aktuálnej judikatúry súdneho dvora EÚ. Inštitúty opravy základu dane a opravy odpočítanej dane sú síce vzájomne previazané, nemusí k nim však dôjsť v rovnakom čase, pričom sa pripúšťa, aby oprava odpočítanej dane bola vykonaná skôr (C-335/19 E. sp. z o.o. sp. k. proti Minister Financí, bod 42.). K požiadavke predĺženia lehôt na</p>

ods. 6. Vzhľadom na uvedené konštatujeme na záver, že ak má odberateľ povinnosť opraviť odpočítanú daň podľa § 53aa už po 90 dní od nezaplatenia pohľadávky, mal by mať nárok na opravu základu dane pri nedobytných pohľadávkach podľa ustanovenia § 25a aj veriteľ- a to bez ohľadu na to, či pohľadávku vymáha, resp. vymáhal súdne alebo mimosúdne.

365 dní MFSR uvádza, že čím dlhšie sa čaká na zaplatenie, tým skôr sa dodávateľ dostáva do pozície, že k plneniu jeho pohľadávky nedôjde a štát do pozície, že nebude schopný efektívne vymôcť nárok vyplývajúci z povinnosti odberateľa vykonať opravu odpočítanej dane. Cieľom nie je predlžovať lehotu odberateľovi, ale nastaviť lehotu tak, aby bolo možné reálne očakávať, že subjekt je schopný plniť svoje zákonné povinnosti. Podmienky nevyhovieľných pohľadávok sú v súčasnosti nastavené prísne, nakoľko tento právny nástroj má výrazný vplyv na štátny rozpočet. Lehota 90 dní na strane odberateľa sa upraví na 100 dní, tak aby si platiteľ so štvrtročným zdaňovacím obdobím mohol efektívne uplatniť právo na odpočítanie dane.

MFSR sa zaviazalo po jednom roku uplatňovania zmien v § 25a a v § 53b vyhodnotiť efektívnosť uplatňovania zmenených pravidiel a prizvať podnikateľskú verejnosť na vyhodnotenie.

V dôsledku uvedeného

				predstavitelia APZD ustúpili z rozporu.
APZD	<p>K § 53aa</p> <p>Žiadame o presnejšie vymedzenie pojmu „splatnosť záväzku“ na účely navrhovaného ustanovenia § 53aa „Oprava odpočítanej dane pri neuhradení záväzku“. Odôvodnenie: Ustanovením § 53aa predmetného zákona sa má zaviesť nová povinnosť vykonať opravu odpočítanej dane v rozsahu, v akom za dodanie tovaru alebo služby odberateľ nezaplatil v lehote 90 dní odo dňa splatnosti záväzku. Zastávame názor, že pojem “splatnosť záväzku” by mal byť definovaný presnejšie- mal by byť v návrhu dopracovaný odkaz na Obchodný zákonník (alternatívne vysvetlený pojem v dôvodovej správe k zákonu alebo v metodickom pokyne ministerstva). Vychádzame z nasledovných skutočností: Faktúra nemá zákonom stanovenú minimálnu dobu splatnosti. Pokiaľ ide o maximálnu splatnosť faktúry, Obchodný zákonník stanovuje limit 60 dní, ktorý môže byť za určitých podmienok predĺžený, ak splatnosť dlhšia ako 60 dní nie je v hrubom nepomere k právam a povinnostiam veriteľa, ktoré preňho vyplývajú zo zmluvy. Dlhšia splatnosť býva napr. spravidla uplatňovaná pri objednávkach väčšieho rozsahu. Pomerne častou pritom býva aj situácia, kedy sa podnikatelia dohodnú na inej splatnosti záväzku, než je splatnosť uvedená vo vystavovaných faktúrach, pričom táto skutočnosť neovplyvní platnosť faktúry ako účtovného a daňového dokladu. V praxi sa môžeme teda stretnúť so situáciami, v ktorých bude problematické vyhodnotiť situáciu, ktorý moment považovať za splatnosť záväzku na účely určenia lehoty 90 dní. Na strane dodávateľa sa okrem zadávania termínov splatnosti odlišných od tých, ktoré sú dohodnuté v zmluve alebo v objednávke (resp. na základe Všeobecných obchodných podmienok) môžu vyskytnúť aj situácie ako zaslanie faktúry s časovým odstupom, neskoro (často už aj po splatnosti). Na strane odberateľa bude pre nás otázne, ako vyhodnotiť, ak napr. faktúra bude zaúčtovaná v systéme, ale nebude zaplatená z dôvodu je neschválenia alebo nedodania príslušných relevantných dokumentov k faktúre alebo v prípade zádržných platieb. Poukazujeme tiež na to, že zavedenie uvedenej povinnosti prinesie pre podnikateľov dodatočné administratívne a finančné náklady, spojené so sledovaním splatnosti záväzkov a informačnými systémami. Budú najmä nútení vytvoriť nový report, ktorý bude na mesačných bázach kontrolovať splatnosti faktúr pre doklady obsahujúce daňový kód. Otázne pre nás preto zostáva, či uvedené zodpovedá princípom stanoveným pre</p>		A	
		Z		

	regulačnú záťaž (one in/one out, one in/two out).		
<p>AZZZ SR</p>	<p>§ 53aa ods. 1 Žiadame navýšiť lehotu podľa § 53aa ods. 1 z 90 dní na 270 dní odo dňa splatnosti záväzku. Navrhujeme nasledovné znenie § 53aa ods. 1: „Ak platiteľ úplne alebo čiastočne nezaplatil za dodanie tovaru alebo služby, z ktorého je osobou povinnou platiť daň dodávateľ podľa § 69 ods. 1, je povinný vykonať opravu odpočítanej dane v rozsahu, v akom za dodanie tohto tovaru alebo služby nezaplatil, v tom zdaňovacom období, v ktorom uplynulo 270 dní odo dňa splatnosti záväzku; to neplatí, ak platiteľ opravil odpočítanú daň podľa § 53b ods. 1. Pri oprave odpočítanej dane platiteľ zohľadní pomerné odpočítanie dane a vykonané úpravy odpočítanej dane.“ Odôvodnenie: v sektore poľnohospodárstva sú finančné toky mimoriadne komplikované. Hospodárenie na pôde je vo významnej miere ovplyvňované prírodnými podmienkami, pričom založenie porastov ešte neznamená automaticky pre poľnohospodára, že bude mať výnosy, ktoré mu budú schopné pokryť vstupné náklady. Častokrát sa preto stáva, že finančné toky počas roka stagnujú a sú závislé od štátnych dotácií, ktoré sú vyplácané ku koncu kalendárneho roka. Pokiaľ teda odberateľ nemá s dodávateľmi dohodnuté dlhšie lehoty splatnosti faktúr, hrozí veľké riziko, že sa mu nakumuluje väčšie množstvo záväzkov po splatnosti nad 90 dní. Následne v zmysle navrhovanej novely zákona o DPH bude musieť vykonať opravu odpočítanej DPH, čím sa v podstate dostane do druhotnej platobnej neschopnosti, nakoľko namiesto zdrojov získaných z vrátených nadmerných odpočtov mu vznikne daňová povinnosť z titulu opravy odpočítanej dane. Stanovenie 90 dňovej lehoty považujeme za neprimerané aj vzhľadom k tomu, že v mnohých štátoch EÚ je predmetná lehota stanovená až na 360 dní.</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p> <p>V súvislosti s navrhovaným ustanovením § 53aa (aktuálne § 53b) MFSR upravilo § 25a zákona o DPH, podľa ktorého dodávateľ môže opraviť základ dane, ak mu odberateľ úplne alebo sčasti nezaplatí za dodanie tovaru alebo služby. Lehoty na opravu odpočítanej dane pri nezaplatení protihodnoty (§53b) a na opravu základu dane pri nevyožiteľnej pohľadávke (§25a) nebudú nastavené symetricky za účelom dosiahnutia väčšieho tlaku na odberateľa, pokiaľ ide o jeho záväzky. K požiadavke predĺženia lehôt na 270 dní MFSR uvádza, že čím dlhšie sa čaká na zaplatenie, tým skôr sa dodávateľ dostáva do pozície, že k plneniu jeho pohľadávky nedôjde a štát do pozície, že nebude schopný efektívne vymôcť nárok vyplývajúci z povinnosti odberateľa vykonať opravu odpočítanej dane. Cieľom nie je predlžovať lehotu odberateľovi, ale nastaviť lehotu tak, aby bolo možné reálne očakávať, že subjekt je schopný plniť svoje zákonné povinnosti. Podmienky nevyožiteľných pohľadávok sú</p>

			<p>v súčasnosti nastavené prísne, nakoľko tento právny nástroj má výrazný vplyv na štátny rozpočet. Lehota 90 dní na strane odberateľa sa upraví na 100 dní, tak aby si platiteľ so štvrťročným zdaňovacím obdobím mohol efektívne uplatniť právo na odpočítanie dane. Táto lehota začína plynúť až od momentu splatnosti záväzku, ktorú si dohodnú zmluvné strany. Na základe uvedeného zástupcovia AZZZ SR preklasifikovali pripomienku na obyčajnú.</p>
<p>AZZZ SR</p>	<p>k materiálu</p> <ul style="list-style-type: none"> • vysoká administratívna náročnosť s aplikáciou uvedeného ustanovenia zákona (par. 53aa) pri uplatňovaní odpočtu DPH na vstupe, ktoré vyvolajú zvýšené náklady na úpravu informačných systémov a môžu narušiť cash flow v spoločnostiach • pripravovaná novela zákona rieši vrátenie odpočítanej dane na vstupe, nerieši neuhradené pohľadávky a vrátku odvedenej dane na výstupe (štát bude mať uhradenú DPH z dodaných plnení platiteľmi dane a zároveň bude krátiť možnosti odpočtu DPH na vstupoch pri neuhradí dodávateľských faktúr) • Úpravy odpočítania dane na vstupe môžu presahovať rôzne zdaniteľné obdobia pri rôznych typoch splatností záväzkov <p>Príklad: Dátum dodania faktúry 31.1.2023 Dátumy splatnosti 7 dní 14 dní 30 dní 60 dní 90 dní 7.2.2023 14.2.2023 2.3.2023 1.4.2023 1.5.2023 po lehote splatnosti 90 dní 8.5.2023 15.5.2023 31.5.2023 30.6.2023 30.7.2023 úprava odpočtu DPH v období 5/2023 5/2023 5/2023 6/2023 7/2023 Podľa uvedeného príkladu sa môže stať, že pri neuhradení faktúry napr. s 90 dňovou splatnosťou sa budú z faktúr z obdobia 1/2023 opravovať DPH na vstupe v období 7/2023 a následne potom po úhrade faktúr naspäť požadovať vrátenie DPH.</p>	<p>Z</p>	<p>ČA</p> <p>V súvislosti s navrhovaným ustanovením § 53aa (aktuálne § 53b) MFSR upravilo § 25a zákona o DPH, podľa ktorého dodávateľ môže opraviť základ dane, ak mu odberateľ úplne alebo sčasti nezaplatí za dodanie tovaru alebo služby. Úpravou § 25a sa výrazne zjemňujú podmienky nevyhľaditeľnej pohľadávky. Lehoty na opravu odpočítanej dane pri nezaplatení protihodnoty (§53b) a na opravu základu dane pri nevyhľaditeľnej pohľadávke (§25a) nebudú nastavené symetricky za účelom dosiahnutia väčšieho tlaku na odberateľa, pokiaľ ide o jeho záväzky.</p>

				Podmienky nevyhnutelných pohľadávok sú v súčasnosti nastavené prísne, nakoľko tento právny nástroj má výrazný vplyv na štátny rozpočet. Lehota 90 dní na strane odberateľa sa upraví na 100 dní, tak aby si platiteľ so štvrtročným zdaňovacím obdobím mohol efektívne uplatniť právo na odpočítanie dane. Táto lehota začína plynúť až od momentu splatnosti záväzku, ktorú si dohodnú zmluvné strany. Na základe uvedeného zástupcovia AZZZ SR preklasifikovali pripomienku na obyčajnú.
CJS	9, 10, 12 a 15 (§ 53aa, § 53b ods. 1, § 55 ods. 2 a § 70 ods. 2 písm. j): Návrh: V súvislosti s povinnosťou odberateľa opraviť odpočítanú daň navrhujeme, aby aj dodávateľ mal možnosť opraviť svoj základ dane. Odôvodnenie: V prípade, ak by mal iba odberateľ povinnosť opraviť odpočítanú daň, teda by si neuplatnil DPH a dodávateľ by si neopravil základ dane o už odvedenú daň, tak by štátu by bola odvedená táto daň 2 krát - od odberateľa, ako aj od dodávateľa.	O	A	
CJS	9, 10, 12 a 15 (§ 53aa, § 53b ods. 1, § 55 ods. 2 a § 70 ods. 2 písm. j): V prípade ak by platca DPH nebol schopný uhradiť svoje záväzky v lehote 90 dní od ich splatnosti, bol by navyše povinný opraviť odpočítanú DPH a odvieť ju do štátneho rozpočtu. V tejto súvislosti 90 dňová lehota je príliš krátka vzhľadom na štvrtročných platiteľov dane.	O	A	
Klub 500	1. K čl. I bodom 9, 10, 12 a 15 návrhu zákona – zásadná pripomienka Navrhujeme zosúladiť lehotu uvedenú v § 53aa návrhu zákona s lehotami stanovenými v § 25a ZDPH. Odôvodnenie: Súčasne znenie ZDPH v § 25a obsahuje ustanovenia upravujúce možnosť opravy základu dane v prípade nezaplatenia protihodnoty za	Z	N	V súvislosti s navrhovaným ustanovením § 53aa (aktuálne § 53b) MFSR upravilo § 25a zákona o DPH, podľa ktorého dodávateľ

<p>dodanie tovaru alebo služby odberateľom v presne vymedzených špecifických situáciách, pričom vo viacerých bodoch tohto ustanovenia uvádza 12 mesačné obdobie, po ktorom je možné danú opravu vykonať. Za účelom zabezpečenia aspoň čiastočnej jednotnosti ustanovení ZDPH, ich lepšej prehľadnosti a zapamätateľnosti pre daňové subjekty navrhujeme aj lehotu stanovenú v ustanovení § 53aa návrhu zákona predĺžiť na 12 mesiacov (alternatívne aspoň 6 mesiacov). Vo všeobecnosti je štandardná lehota splatnosti faktúr u veľkej časti daňových subjektov stanovená na 14 dní odo dňa vystavenia faktúry. V súčasnej dobe čoraz častejšie dochádza k rôznym situáciám (pandémia COVID19, vojnový konflikt na Ukrajine a pod.), ktoré môžu ovplyvniť, či už krátkodobo alebo aj dlhodobo, platobnú schopnosť daňového subjektu. V prípade, ak by daňovník nebol (nie vlastným pričinením, ale z objektívnych dôvodov) schopný uhradiť svoje záväzky v lehote 90 dní od ich splatnosti, bol by navyše povinný upraviť odpočítanú DPH v zmysle návrhu zákona a odvieť ju do štátneho rozpočtu. V tejto súvislosti sa nám lehota 90 dní stanovená v návrhu zákona javí príliš krátka. Táto 90 dňová lehota tiež môže znamenať vyššiu administratívnu záťaž pre štvrťročných platiteľov DPH. Môže napríklad nastať situácia, kedy štvrťročný platiteľ DPH v príslušnom kvartáli splní podmienky na odpočet DPH stanovené ZDPH, avšak zároveň v tomto kvartáli bude príslušná faktúra 90 dní po splatnosti. Ak by si tento daňovník chcel uplatniť v príslušnom kvartáli právo na odpočet DPH (napr. z dôvodu aby oň neprišiel úplne), zároveň by mal povinnosť túto DPH odvieť do štátneho rozpočtu v tom istom kvartáli. Pre takýchto daňovníkov by to viedlo k zvýšenej administratívnej záťaži v súvislosti s plánovaním odpočtu DPH z prijatých faktúr v nadväznosti na ich úhradu za účelom, aby o tento nárok neprišli úplne. Uvedená transakcia by zároveň mala nulový (neutrálny) dopad ako na daňovníka, tak aj štátny rozpočet. Zmenu lehoty preto navrhujeme aj s cieľom odlahčiť daňovníkov od potreby evidovať ďalšiu lehotu stanovenú ZDPH. V nadväznosti na § 51 ods. 2 ZDPH existuje riziko, že platiteľ DPH by mohol úplne stratiť nárok na odpočet DPH zaplatenej na vstupe v prípade, ak by v poslednom zdaňovacom období (mesiaci/kvartáli) príslušného roka, evidoval záväzok po splatnosti viac ako 90 dní. Ak by sa daňový subjekt spĺňajúci podmienky na odpočet DPH stanovené ZDPH rozhodol posunúť toto právo na odpočet do neskorších zdaňovacích období z dôvodu, že príslušná faktúra ním ešte nebola uhradená, mohol by toto právo stratiť úplne. Návrh zákona neobsahuje ustanovenie upravujúce postup platiteľa DPH v takomto prípade. Navrhujeme ho preto doplniť napr. do § 51 ZDPH. Návrhom zákona zároveň dôjde k časovému nesúladu medzi odvodom DPH do štátneho</p>	<p>môže opraviť základ dane, ak mu odberateľ úplne alebo sčasti nezaplatí za dodanie tovaru alebo služby. Úpravou § 25a sa výrazne zjemňujú podmienky nevyhľadnej pohľadávky. Lehoty na opravu odpočítanej dane pri nezaplatení protihodnoty (§53b) a na opravu základu dane pri nevyhľadnej pohľadávke (§25a) nebudú nastavené symetricky za účelom dosiahnutia väčšieho tlaku na odberateľa, pokiaľ ide o jeho záväzky. Asymetrické nastavenie lehôt vychádza z aktuálnej judikatúry súdneho dvora EÚ. Inštitúty opravy základu dane a opravy odpočítanej dane sú síce vzájomne previazané, nemusí k nim však dôjsť v rovnakom čase, pričom sa pripúšťa, aby oprava odpočítanej dane bola vykonaná skôr (C-335/19 E. sp. z o.o. sp. k. proti Minister Financí, bod 42.). K požiadavke predĺženia lehôt na 12 mesiacov MFSR uvádza, že čím dlhšie sa čaká na zaplatenie, tým skôr sa dodávateľ dostáva do pozície, že k plneniu jeho pohľadávky nedôjde a stáť do pozície, že nebude schopný efektívne vymôcť nárok vyplývajúci z povinnosti</p>
--	---

	<p>rozpočtu odberateľom (t.j. v zdaňovacom období, kedy uplynie 90 dní od splatnosti záväzku) a obdobím, kedy bude mať nárok na úpravu DPH zaplatenej na výstupe dodávateľ (t.j. v lehotách v zmysle § 25a ZDPH). Táto skutočnosť bude mať síce pozitívny vplyv na štátny rozpočet (pričom vznikne obdobie, v ktorom bude štát disponovať dvojnásobnou DPH z príslušnej transakcie – raz odvedenou dodávateľom pri predaji a druhýkrát odberateľom pri úprave odpočítanej dane), avšak negatívny vplyv na cash-flow samotných daňovníkov a tým aj ich platobnú schopnosť. Vzhľadom na túto skutočnosť ako aj na skôr spomenutú zvýšenú administratívnu záťaž pre daňové subjekty navrhujeme tieto daňovníkom kompenzovať určitou daňovou úľavou, zvýhodnením alebo zjednodušením (napr. zavedením už skôr navrhovaného samozdanenia pri dovoze tovarov z tretích krajín). Návrh: Navrhujeme zosúladiť lehotu uvedenú v ust. § 53aa návrhu zákona s lehotami stanovenými v § 25a ZDPH</p>		<p>odberateľa vykonať opravu odpočítanej dane. Cieľom nie je predlžovať lehotu odberateľovi, ale nastaviť lehotu tak, aby bolo možné reálne očakávať, že subjekt je schopný plniť svoje zákonné povinnosti. Podmienky nevyhovieľných pohľadávok sú v súčasnosti nastavené prísne, nakoľko tento právny nástroj má výrazný vplyv na štátny rozpočet. Lehota 90 dní na strane odberateľa sa upraví na 100 dní, tak aby si štvrtročný platiteľ mohol efektívne uplatniť právo na odpočet dane. V dôsledku uvedeného predstaviteľa KLUB-u 500 ustúpili z rozporu.</p>
<p>Klub 500</p>	<p>2. K čl. I bod 7 návrhu zákona – zásadná pripomienka Navrhujeme nasledovné znenie § 49 ods. 7 písm. a) návrhu zákona: „a) z tovarov a služieb, ak výdavky (náklady) vynaložené platiteľom na ich kúpu nespĺňajú definíciu daňového výdavku v zmysle osobitného predpisu, ako napríklad výdavky (náklady) na účely pohostenia, zábavy alebo reprezentácie,“. Poznámka pod čiarou k odkazu x) znie: § 2 písm. i) zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov Alternatívne navrhujeme uvedené ustanovenie zmeniť nasledovné znenie § 49 ods. 7 písm. a) návrhu zákona: „a) z tovarov a služieb, ak výdavky (náklady) vynaložené platiteľom na ich kúpu neslúžia na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie zdaniteľných príjmov platiteľa, ako napríklad výdavky (náklady) na účely pohostenia, zábavy alebo reprezentácie,“. Odôvodnenie: Účelom návrhu zákona je rozšíriť okruh tovarov a služieb, z ktorých si platiteľ nemôže odpočítať DPH, a vo všeobecnosti tak znemožniť platiteľovi DPH odpočet DPH z nedaňových výdavkov (nákladov) ako takých a nie iba z položiek taxatívne vymedzených v súčasnom znení § 49 ods. 7 ZDPH. Navrhujeme upraviť toto ustanovenie návrhu zákona jeho prepojením na ustanovenie zákona č. 595/2003 Z. z. o</p>	<p>Z</p>	<p>A</p>

	<p>dani z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZDP“) upravujúce definíciu daňového výdavku. Súčasné znenie § 49 ods. 7 návrhu zákona ponecháva relatívne veľký priestor pre subjektívne vnímanie jednoznačného zatriedenia tovaru/služby do podnikateľských výdavkov platiteľa. Uvedené môže spôsobovať rozpor pri posudzovaní viacerých takýchto výdavkov (nákladov) či už správcom dane a daňovým subjektom alebo aj samotnými správcami dane (napríklad posúdenie reklamných predmetov či výdavkov na propagáciu daňového subjektu). V praxi môže dôjsť k situácii, kedy by správca dane (DPH) mohol argumentovať, že tieto výdavky jednoznačne nepatria do podnikateľských výdavkov daňového subjektu, avšak z hľadiska ZDP by tieto náklady spĺňali definíciu daňového výdavku, a teda výdavku na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie zdaniteľných príjmov (t.j. boli by tzv. „podnikateľskými výdavkami“). Zákazkový paragraf v zákone musí byť definovaný presne aby bolo zrejmé, čo subjekt nesmie porušiť. Navrhovanou zmenou tak dôjde k spresneniu definície výdavkov (nákladov), pri ktorých platiteľ DPH nemá nárok na odpočet DPH zaplatenej na vstupe. Rovnako sa predíde možnému rozporu vo vnímaní „podnikateľského výdavku“ jednak daňovým subjektom a správcom dane, ako aj medzi jednotlivými správcami dane (správca DPH a správca dane z príjmov). Zároveň podľa dôvodovej správy „Platiteľ si môže uplatniť právo na odpočítanie dane, ak kúpené tovary alebo služby, v cene ktorých bola uplatnená daň, následne použije v postavení platiteľa, s výnimkou ich použitia na oslobodené plnenia a plnenia, ktorých povaha nemá z objektívneho hľadiska striktne podnikateľský účel, hoci zo subjektívneho hľadiska môže byť týmito plneniami tento účel sledovaný. Ide teda o kategórie výdavkov (nákladov), ktoré hoci môžu mať istú spojitosť s činnosťou podniku platiteľa, nemajú však jednoznačný charakter jeho podnikateľských výdavkov (nákladov).“, Ako je zrejmé zo samotného odôvodnenia navrhovateľ očakáva spory pri aplikácii tohto ustanovenia aj v praxi. Preto ako alternatívne riešenie navrhujeme aj ponechať doteraz platné znenia ustanovenia § 49 ods. 7).</p>			
Klub 500	3. Nad rámec návrhu zákona doplnenie novelizačného bodu – zásadná pripomienka Navrhujeme vypustiť § 851 ZDPH v celom znení. Odôvodnenie: Na Slovensku existuje takzvaný paralelný model, v ktorom je štátna správa úplne oddelenou, samostatnou zložkou verejnej správy. V iných štátoch môže byť takzvaný integrovaný model verejnej správy, pri ktorom sú niektoré orgány verejnej správy súčasne orgánom štátnej správy aj orgánom samosprávy. Verejná správa na Slovensku je organizovaná na troch úrovniach:	Z	N	MFSR nateraz nemôže akceptovať pripomienku, nakoľko sú potrebné opatrenia zamerané na boj proti podvodom. V záujme MFSR nie je zaviesť samozdanenie bez dostatočnej analýzy, ku ktorej sa

	<p>štát – kraj – obec. Slovenská republika je územnosprávne rozdelená na 8 krajov a 2 890 obcí. Štátnu správu tvoria ústredné orgány štátnej správy a miestna štátna správa, samosprávu tvorí územná, záujmová samospráva a špecializovaný druh - druh samosprávy s verejnoprávnymi inštitúciami, ktoré patria do štruktúry verejnej správy, zaraďujeme ich pod samosprávu avšak vykonávajú úlohy, ktoré majú skôr charakter štátnej správy. Nadväzovať zavedenie tzv. reverse charge pri dovoze tovaru na výšku verejného dlhu, ktorý vytvárajú vyššie spomenuté inštitúcie znamená, že reverse charge pri dovoze tovaru nebude nikdy reálne uplatnený v praxi. Zmienené inštitúcie vytvárajú permanentný dlh, ktorý narastá niekoľko rokov po sebe. Vnímame túto situáciu a poukazujeme na skutočnosť, že podnikateľské subjekty nemôžu svojou činnosťou zabezpečiť znižovanie verejného dlhu ako takého. V tomto období začala v nečakanej výške stúpať inflácia a zavedenie reverse charge na dovoz tovaru by bolo uľahčením podnikateľskej sféry v oblasti cash flow, kedy zvýšené vstupné náklady na suroviny a tovary sú mimoriadne zaťažujúce.</p>			<p>MF SR zaviazalo. Na základe uvedeného Klub 500 preklasifikoval pripomienku na obyčajnú.</p>
<p>Klub 500</p>	<p>4. Nad rámec návrhu zákona doplnenie novelizačného bodu – zásadná pripomienka Navrhujeme nasledovné znenie § 49 ods. 2 písm. c) ZDPH: „c) ním uplatnená pri dovoze tovaru“. Odôvodnenie: Na Slovensku existuje takzvaný paralelný model, v ktorom je štátna správa úplne oddelenou, samostatnou zložkou verejnej správy. V iných štátoch môže byť takzvaný integrovaný model verejnej správy, pri ktorom sú niektoré orgány verejnej správy súčasne orgánom štátnej správy aj orgánom samosprávy. Verejná správa na Slovensku je organizovaná na troch úrovniach: štát – kraj – obec. Slovenská republika je územnosprávne rozdelená na 8 krajov a 2 890 obcí. Štátnu správu tvoria ústredné orgány štátnej správy a miestna štátna správa, samosprávu tvorí územná, záujmová samospráva a špecializovaný druh - druh samosprávy s verejnoprávnymi inštitúciami, ktoré patria do štruktúry verejnej správy, zaraďujeme ich pod samosprávu avšak vykonávajú úlohy, ktoré majú skôr charakter štátnej správy. Nadväzovať zavedenie tzv. reverse charge pri dovoze tovaru na výšku verejného dlhu, ktorý vytvárajú vyššie spomenuté inštitúcie znamená, že reverse charge pri dovoze tovaru nebude nikdy reálne uplatnený v praxi. Zmienené inštitúcie vytvárajú permanentný dlh, ktorý narastá niekoľko rokov po sebe. Vnímame túto situáciu a poukazujeme na skutočnosť, že podnikateľské subjekty nemôžu svojou činnosťou zabezpečiť znižovanie verejného dlhu ako takého. V tomto období začala v nečakanej výške stúpať inflácia a zavedenie reverse charge na dovoz tovaru by bolo uľahčením podnikateľskej sféry v oblasti cash flow, kedy</p>	<p>Z</p>	<p>N</p>	<p>MFSR nateraz nemôže akceptovať pripomienku, nakoľko sú potrebné opatrenia zamerané na boj proti podvodom. V záujme MFSR nie je zaviesť samozdanenie bez dostatočnej analýzy. Na základe uvedeného Klub 500 preklasifikoval pripomienku na obyčajnú.</p>

	zvýšené vstupné náklady na suroviny a tovary sú mimoriadne zaťažujúce.			
Klub 500	<p>5. Nad rámec návrhu zákona doplnenie novelizačného bodu- transpozícia smernice – zásadná pripomienka</p> <p>Možnosť odpočítať DPH od dodávateľov pri výstavbe firemných nájomných bytov Klub 500 navrhuje aby zo strany vlády boli upravené podmienky výstavby firemných nájomných bytov tak, aby boli pre firmu a jej zamestnancov realizovateľné. V minulosti podniky vlastnili byty, avšak štát rozhodol, aby tie byty boli predané ľuďom, ktorí v nich bývali. Z dnešného pohľadu mnohým podnikom byty chýbajú a stabilizácia terajších zamestnancov, popri získavaní kvalitných, odborne zdatných nových zamestnancov, je veľmi dôležitá. Bez ľudí sa nedá vyrábať, preto je potrebné zo strany štátu i zo strany zamestnávateľov vytvárať maximálne podmienky preto, aby ľudia mali nielen kde pracovať ale mali aj možnosť bývať v blízkosti svojho pracoviska, nakoľko realizácia politiky mobility pracovnej sily v podmienkach SR je nereálna. A to z nasledujúcich dôvodov: nedostatok obecných a mestských bytov určených na prenájom, vysoká cena súkromného prenájmu, nárast cien stavebného materiálu, zlá cestná infraštruktúra a iné.</p> <p>Dnes platné DPH pravidlá: Pri výstavbe nájomných bytov nie je možné odpočítať DPH, ktorú fakturuje dodávateľ na jeho dodávky materiálov a služieb. A to z toho dôvodu, že nájomné bytu je pre nájomcu od DPH oslobodené. Pri výstavbe takýchto bytov je teda náklad investora o 20% vyšší ako pri výstavbe napr. nového bytu na predaj, keďže pri takejto výstavbe sa DPH z nakúpených materiálov a služieb uplatní ako nadmerný odpočet na vrátenie. Žiadame preto realizovať novelu zákona o DPH tak, že pri výstavbe firemných nájomných bytov bude umožnené odpočítanie DPH na vstupe z materiálov a služieb nakúpených od dodávateľov pri výstavbe týchto nájomných bytov a zároveň bude následná fakturácia nájomného za byt zamestnancovi oslobodená od DPH. Takýto postup umožňuje novela Smernice 2006/112/ES a (EÚ) 2020/285 o DPH. SMERNICA RADY (EÚ) 2022/542 z 5. apríla 2022, ktorou sa menia smernice 2006/112/ES a (EÚ) 2020/285, pokiaľ ide o sadzby dane z pridanej hodnoty RADA EURÓPSKEJ ÚNIE, so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 113, so zreteľom na návrh Európskej komisie, po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom, so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu(1), so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru(2), konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom: Popri všeobecných pravidlách týkajúcich sa sadzieb DPH existuje niekoľko výnimiek : Východiská smernice: (8) Uplatnenie</p>	Z	N	MFSR uvádza, že smernica o DPH v znení smernice 2022/542 neumožňuje na požadované plnenia zaviesť nulovú sadzbu DPH. Na základe uvedeného Klub 500 preklasifikoval pripomienku na obyčajnú.

ktorejkoľvek z uvedených možností členským štátom by sa malo považovať za opatrenie zakotvené v logike systému sadziieb DPH a prijaté z jasne vymedzených sociálnych dôvodov na prospech konečného spotrebiteľa alebo vo všeobecnom záujme. (20) Okrem toho by sa smernica 2006/112/ES mala zmeniť s cieľom umožniť uplatňovanie znížených sadziieb v obmedzenom počte osobitných situácií zo sociálnych dôvodov, na prospech konečného spotrebiteľa a v záujme naplnenia cieľa spočívajúceho vo všeobecnom záujme. Preto by sa zoznam tovaru a služieb oprávnených na znížené sadzby v prílohe III k smernici 2006/112/ES mal rozšíriť tak, aby obsahoval obmedzený počet takýchto existujúcich výnimiek. SMERNICA: „Členské štáty, ktoré k 1. januáru 2021 uplatňujú na dodania tovaru a poskytnutia služieb, na ktoré sa vzťahuje viac ako sedem bodov v prílohe III, znížené sadzby nižšie ako minimum 5 % alebo poskytujú oslobodenia od dane s možnosťou odpočítania DPH zaplatenej na predchádzajúcom stupni, obmedzia uplatňovanie uvedených znížených sadziieb alebo poskytovanie uvedených oslobodení tak, aby sa do 1. januára 2032 alebo prijatia konečnej úpravy uvedenej v článku 402, podľa toho, čo nastane skôr, dosiahol súlad s prvým pododsekom tohto odseku. „Znamená to, že aj v tejto dobe môžu členské štáty uplatňovať odpočítanie DPH na vstupe a na výstupe oslobodiť dodanie tovaru alebo služieb od DPH. SMERNICA: „Členské štáty môžu podľa vlastného uváženia určiť, na ktoré dodania tovaru alebo poskytnutia služieb budú naďalej uplatňovať uvedené znížené sadzby alebo poskytovať uvedené oslobodenia od dane.“ „Príloha III k smernici 2006/112/ES sa mení takto: 2. Body 10 a 10a sa nahrádzajú takto: „10. dodanie a výstavba bytových domov ako súčasť sociálnej politiky, v zmysle vymedzenia členskými štátmi; renovácia a prestavba, vrátane demolácie a rekonštrukcie, a oprava bývania a súkromných obydlí; prenájom nehnuteľného majetku na účely bývania; 10a. výstavba a renovácia verejných a iných budov používaných na činnosti vo verejnom záujme;“ Osobitné sadzby Niektoré krajiny EÚ môžu uplatňovať na určité dodávky osobitné sadzby DPH. Tieto osobitné sadzby sa uplatňujú v krajinách EÚ, ktoré ich uplatňovali k 1. januáru 1991. Pôvodne malo ísť o prechodné opatrenia potrebné na zabezpečenie hladšieho prechodu na pravidlá EÚ v oblasti DPH v období, keď bol zavedený jednotný trh 1. januára 1993, a tieto opatrenia sa mali postupne prestať uplatňovať. Existujú 3 druhy osobitných sadziieb: super-znížené sadzby, nulové sadzby, parkovacie sadzby. Avšak k zrušeniu týchto sadziieb nedošlo a preto nevidíme žiadny dôvod na to aby takéto sadzby neboli uplatnené v SR napr. pri výstavbe nájomných firemných bytov, čo umožňuje novela Smernice o

	DPH z 5.apríla 2022.			
MDaVSR	K bodom 13 a 14 Odporúčame slovo „číslo“ nahradiť slovom „čísllovka“ a slovo „číslom“ nahradiť slovom „čísllovkou“.	O	N	
MDaVSR	K bodu 16 § 70a odporúčame - v ods. 7 písm. b) a ods. 8 písm. b) upraviť tak, aby znenie písmena nadväzovalo na znenie úvodnej vety, napríklad slová „ak identifikátory podľa písmena a) nie sú k dispozícii“ presunúť na koniec ustanovenia, - v poznámke pod čiarou k odkazu 28m vypustiť na konci nadbytočnú bodku.	O	A	
MDaVSR	K bodu 21 poznámke pod čiarou k odkazu 38 Odporúčame na konci doplniť bodku.	O	A	
MDaVSR	K bodu 22 - v dátume prijatia Smernice Rady 2006/79/ES odporúčame čísllovku „10.“ nahradiť slovom „októbra“, - upozorňujeme, že predmetný bod nie je odôvodnený v dôvodovej správe osobitnej časti; to platí aj pre bod 23.	O	ČA	Príloha č. 6 k zákonu o DPH upravuje zoznam preberaných právne záväzných aktov EÚ. Navrhovanými bodmi 22. a 23. sa tento zoznam dopĺňa v dôsledku transpozície predmetných smerníc do zákona o DPH.
MHSR	K Analýze vplyvov na PP Žiadame predkladateľa doplniť časť 3.4 "Iné vplyvy na podnikateľské prostredie" v Analýze vplyvov na PP. Odôvodnenie: Je potrebné doplniť kvalitatívny popis vplyvu vyplývajúci z doplneného paragrafu 53aa vo vlastnom materiáli.	Z	A	
MHSR	K Analýze vplyvov na PP Žiadame predkladateľa o úpravu kvantifikácií v Analýze vplyvov na podnikateľské prostredie. Odôvodnenie: V rámci regulácie č. 1 boli kvantifikované iba administratívne náklady spojené s predmetnou reguláciou, v dôsledku čoho sú zvyšované náklady značne podhodnotené. Je potrebné kontaktovať dotknuté subjekty za účelom objektívnej kvantifikácie alebo využiť expertný odhad výšky nákladov.	Z	A	

MHSR	K Analýze vplyvov na PP Žiadame predkladateľa o úpravu počtu dotknutých subjektov v Analýze vplyvov na podnikateľské prostredie v regulácii č.1. Odôvodnenie: Predkladateľ uvádza v doplňujúcich informáciách, že počet poskytovateľov platobných služieb nie je stabilný a ich počet sa v priebehu procesu PPK zvýšil o 5. Tieto zmeny počtu subjektov je potrebné reflektovať v Kalkulačke nákladov a následne v Analýze vplyvov na PP. Vždy je potrebné vychádzať z posledného aktuálneho údaju.	Z	A	
MHSR	K Doložke vybraných vplyvov Odporúčame predkladateľa doplniť v Doložke vybraných vplyvov v časti 8. „Preskúmanie účelnosti“ termín, kedy by malo dôjsť k preskúmaniu účinnosti a účelnosti predkladaného materiálu a kritériá, na základe ktorých bude preskúmanie vykonané. Odôvodnenie: Podľa Jednotnej metodiky je predkladateľ povinný v Doložke vybraných vplyvov v časti č. 8 nastaviť čas, po ktorom dôjde k preskúmaniu, ako aj kritériá, na základe ktorých sa prieskum zrealizuje. Cieľom prieskumu je overiť, či riešenie problému, ktoré bolo prijaté, plní svoj účel a či bol uvedený problém odstránený.	O	N	Preskúmanie účelnosti predkladaného materiálu považuje MFSSR za irelevantné, pretože v tomto prípade ide o povinnú transpozíciu právne záväzného aktu EÚ.
MHSR	K procesu Žiadame predkladateľa o zaslanie materiálu na záverečné posúdenie Stálej pracovnej komisii LRV SR na posudzovanie vybraných vplyvov podľa Jednotnej metodiky na posudzovanie vybraných vplyvov. Odôvodnenie: Na záverečné posúdenie vybraných vplyvov sa predkladajú všetky materiály legislatívneho a nelegislatívneho charakteru, ak po pripomienkovom konaní došlo v rámci doložky k zmene v identifikácii vplyvov.	Z	A	
MIRRI SR	k Analýze vplyvov na informatizáciu spoločnosti Žiadame upraviť a dopracovať analýzu vplyvov na informatizáciu spoločnosti. ODÔVODNENIE: Predkladateľ nevyplnil v plnom rozsahu bod 6.1. analýzy vplyvov na informatizáciu spoločnosti. Žiadame, aby predkladateľ zaregistroval novú elektronickú službu do MetaIS a doplnil chýbajúce údaje do analýzy vplyvov na informatizáciu spoločnosti podľa § 12 ods. 1 písm. b) zákona č. 95/2019 Z. z. o informačných technológiách vo verejnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V bodoch 6.4.1. až 6.4.3. je potrebné zosúladiť vyplnené odpovede na jednotlivé body, keďže si navzájom odporujú, resp. pôsobia zmätočne.	Z	A	

<p>MOSR</p>	<p>Nad rámec návrhu zákona</p> <p>1. V § 5 žiadame odsek 1 doplniť písmenom i), ktoré znie: „i) tovary a služby v súlade s medzinárodnou zmluvou vojenskej povahy.4ab)“. Poznámka pod čiarou k odkazu 4ab) znie: „4ab) Dohoda o spolupráci v oblasti obrany medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Spojených štátov amerických (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky č. 89/2022 Z. z.)“. 2. Za § 45 žiadame vložiť nový § 45a, ktorý vrátane nadpisu znie: „§ 45a Oslobodenie od dane v osobitných prípadoch (1) Oslobodené od dane je dodanie tovarov a služieb určených na použitie ozbrojenými silami iného štátu, ich civilnými zložkami, závislými osobami a dodanie tovarov a služieb zahraničným dodávateľom štátu, ktorého ozbrojené sily sa nachádzajú na území Slovenskej republiky, a to v súlade s medzinárodnou zmluvou vojenskej povahy. 4ab) (2) Oslobodené od dane je dodanie tovarov a služieb určených na použitie ozbrojenými silami iného štátu, ktorý je stranou Severoatlantickej zmluvy alebo zúčastneným štátom v Partnerstve za mier, alebo civilnými zamestnancami, ktorí ich sprevádzajú, alebo na zásobenie ich stravovacích zariadení, ak sa tieto ozbrojené sily podieľajú na spoločnom obrannom úsilí. (3) Oslobodené od dane je dodanie tovarov a služieb určených na použitie ozbrojenými silami iného členského štátu alebo civilnými zamestnancami, ktorí ich sprevádzajú, alebo na zásobenie ich stravovacích zariadení, ak sa tieto ozbrojené sily podieľajú na obrannom úsilí vynakladanom na účely vykonávania činnosti Európskej únie v rámci spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky. (4) Nárok na oslobodenie od dane sa uplatní podľa odseku 1 na základe osvedčenia na úradnom tlačíve na oslobodenie od dane a podľa odsekov 2 a 3 na základe potvrdenia na úradnom tlačíve na oslobodenie od dane, ktoré sa predloží platiteľovi. (5) Ak nie je možné uplatniť oslobodenie od dane podľa tohto ustanovenia, je možné uplatniť nárok na vrátenie dane podľa § 63.“. 3. V § 48 žiadame za odsek 6 vložiť nový odsek 7, ktorý znie: „(7) Oslobodený od dane je dovoz tovaru v súlade s medzinárodnou zmluvou vojenskej povahy. 4ab) Doterajšie odseky 7 až 12 sa označujú ako odseky 8 až 13.“. 4. § 63 žiadame pred odsek 1 vložiť nový odsek 1, ktorý znie: „(1) Ozbrojené sily iného štátu, ich civilné zložky, závislé osoby a zahraniční dodávatelia štátu, ktorého ozbrojené sily sa nachádzajú na území Slovenskej republiky, majú nárok na vrátenie dane zaplatenej v cenách tovarov a služieb v súlade s medzinárodnou zmluvou vojenskej povahy.4ab) Nárok na vrátenie dane sa uplatňuje podaním žiadosti o vrátenie dane Daňovému úradu Bratislava. K žiadosti o vrátenie dane musia byť doložené doklady o kúpe tovarov a služieb a osvedčenie na úradnom tlačíve na oslobodenie od dane. Doterajšie odseky 1 až</p>	<p>Z</p>	<p>N Predložená pripomienka je nad rámec predkladaného návrhu zákona, pretože jej obsahom je úprava problematiky, ktorá nie je predmetom úpravy obsiahnutej v návrhu zákona. V súlade s čl. 14 ods. 1 Legislatívnych pravidiel vlády SR má pripomienka uplatnená v rámci medzirezortného pripomienkového konania smerovať k úprave navrhovaného textu, a to k jeho doplneniu, zmene alebo spresneniu. Predloženou pripomienkou by sa nemalo navrhovať doplnenie úplne novej úpravy, ktorá nie je predmetom pôvodného textu návrhu zákona. Ako vyplýva zo znenia čl. 14 ods. 1 Legislatívnych pravidiel vlády SR na pripomienku, ktorá je nad rámec návrhu zákona, predkladateľ nie je povinný prihliadať ani ju vyhodnocovať. Napriek tejto skutočnosti sa MF SR pripomienkou MO SR zaoberalo a neakceptuje ju z nasledovných dôvodov:</p> <p>1) K časti pripomienky týkajúcej sa DCA:</p> <p>DCA je považovaná za medzinárodnú zmluvu, ktorá je vyhlásená v zbierke zákonov a</p>
--------------------	---	-----------------	---

<p>4 sa označujú ako odseky 2 až 5.“. 5. V § 63 ods. 4 prvej vete žiadame za slovo „dane“ vložiť slová „podľa ods. 2 a 3“ a na konci druhej vety žiadame na koniec pripojiť tieto slová: „a potvrdenie na úradnom tlačive na oslobodenie od dane“. 6. V § 63 žiadame znenie odseku 5 nahradiť týmto znením: „(5) Ak sú tovary a služby dodané ozbrojeným silám iného štátu Ministerstvom obrany Slovenskej republiky, má Ministerstvo obrany Slovenskej republiky nárok na vrátenie dane z dodaných tovarov a služieb. Nárok na vrátenie dane sa uplatňuje podaním žiadosti o vrátenie dane Daňovému úradu Bratislava. K žiadosti o vrátenie dane sa musia doložiť: a) doklady o kúpe tovarov a služieb, v ktorých je uvedená suma dane v eurách; ak bola daň zaplatená Ministerstvom obrany Slovenskej republiky správcovi dane, doklady o kúpe tovarov a služieb bez dane a detail potvrdenia o podaní kontrolného výkazu s uvedením poradového čísla zdaniteľnej transakcie ako doklad o úhrade dane; b) doklady o dodaní tovarov a služieb ozbrojeným silám iného štátu, c) potvrdenie na úradnom tlačive na oslobodenie od dane.“.</p> <p>Odôvodnenie: Slovenská republika uzatvorila so Spojenými štátmi americkými Dohodu o spolupráci v oblasti obrany medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Spojených štátov amerických, ktorá bola ratifikovaná 9. februára 2022 a nadobudla platnosť 1. apríla 2022. Jej cieľom je vytvoriť právny rámec obrannej spolupráce medzi Slovenskou republikou a Spojenými štátmi americkými a zároveň posilniť bezpečnosť a obranu štátu. Na základe tejto skutočnosti je potrebné implementovať ustanovenia predmetnej dohody upravujúce oslobodenie od dane z pridanej hodnoty (ďalej len „daň“) s využitím osvedčenia pre ozbrojené sily Spojených štátov amerických, ich závislé osoby a dodávateľov Spojených štátov amerických, nachádzajúcich sa na území SR, do príslušných ustanovení zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), keďže v súčasnej dobe je riešená iba problematika vrátenia dane zaplatenej v cenách tovarov a služieb určených na použitie ozbrojenými silami iného štátu, ktorý je stranou Severoatlantickej zmluvy alebo zúčastneným štátom v Partnerstve za mier, alebo civilným zamestnancom, ktorí ich sprevádzajú, alebo na zásobenie ich stravovacích zariadení, ak sa tieto ozbrojené sily podieľajú na spoločnom obrannom úsilí a ozbrojenými silám iného členského štátu alebo civilným zamestnancom, ak sa tieto ozbrojené sily podieľajú na obrannom úsilí vynakladanom na účely vykonávania činnosti Európskej únie v rámci spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky, a to v § 63 zákona. S cieľom zníženia administratívnej náročnosti a vytiaženia zamestnancov správcu dane pri vrátení dane a rýchlejšieho vybavenia podstaty vecí sa na základe nového ustanovenia § 45a zákona navrhuje</p>		<p>priamo zakladá práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, v dôsledku čoho nie je potrebná zmena zákona o DPH. Uvedené jednoznačne vyplýva z čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého „Medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.“. Ústavodarca teda považuje túto medzinárodnú zmluvu za súčasť právneho poriadku SR a takejto medzinárodnej zmluve je priznané v hierarchii právnych noriem miesto medzi Ústavou SR, ústavnými zákonmi a zákonmi. Podľa názoru MF SR teda nie je zákonná úprava potrebná, nakoľko oprávnenie a povinnosti pre dotknuté osoby sú ustanovené priamo v DCA.</p> <p>MF SR ďalej uvádza, že ako súčasť návrhu tejto medzinárodnej dohody v rámci legislatívneho procesu bola</p>
--	--	---

<p>rozšíriť oslobodenie od dane pre ozbrojené sily: - Spojených štátov amerických, ich závislé osoby a dodávateľov Spojených štátov amerických, ktorí sa nachádzajú na území Slovenskej republiky, ak vykonávajú činnosti v súlade s medzinárodnou zmluvou. - iného štátu, ktorý je stranou Severoatlantickej zmluvy alebo zúčastneným štátom v Partnerstve za mier, alebo civilných zamestnancov, ktorí ich sprevádzajú, alebo na zásobenie ich stravovacích zariadení, ak sa tieto ozbrojené sily podieľajú na spoločnom obrannom úsilí, - iného členského štátu alebo civilných zamestnancov, ktorí ich sprevádzajú, alebo na zásobenie ich stravovacích zariadení, ak sa tieto ozbrojené sily podieľajú na obrannom úsilí vynakladanom na účely vykonávania činnosti Európskej únie v rámci spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky. Ministerstvo obrany Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) je daňovým subjektom podľa § 3 odseku 4 zákona. Je platiteľom dane z činností uvedených v Prílohe č. 8 k zákonu, a to z prevádzkovania jedální pre zamestnancov a letiskových služieb. Podľa § 69 ods. 1 zákona je osobou povinnou odvieť daň s nárokom na jej odpočet v súlade s § 49 – 51 zákona. Ministerstvo je nadobúdateľom tovaru za protihodnotu v tuzemsku z iného členského štátu EÚ. Na účely prijatia tovaru s miestom dodania v tuzemsku od zahraničnej osoby (dodávateľa z iného členského štátu EÚ alebo tretieho štátu) a tovaru s montážou alebo inštaláciou s miestom dodania v tuzemsku dodaného zahraničnou osobou a na účely určenia miesta dodania služieb prijatých od zahraničnej osoby je ministerstvo zdaniteľnou osobou. Má tiež postavenie platiteľa dane ako príjemca vybraného druhu tovaru a služieb dodaných tuzemským platiteľom dane a je osobou povinnou odvieť daň podľa § 69 ods. 12 zákona v rámci tuzemského samozdanenia bez nároku na jej odpočet. Na základe uvedených skutočností má ministerstvo povinnosť priznať a odvieť daň z tovaru a zo služieb, podať daňové priznanie a kontrolný výkaz miestne príslušnému daňovému úradu za podmienok stanovených zákonom. V rámci medzinárodných vojenských cvičení uskutočňovaných na území SR ministerstvo dodáva tovar a poskytuje služby ozbrojeným silám iného štátu, ktorý je stranou Severoatlantickej zmluvy alebo zúčastneným štátom v Partnerstve za mier, na použitie týmito ozbrojenými silami alebo civilnými zamestnancami, ktorí ich sprevádzajú, alebo na zásobenie ich stravovacích zariadení, ak sa tieto ozbrojené sily nachádzajú na území SR a podieľajú sa na spoločnom obrannom úsilí. V predmetnom ustanovení zákona nie sú riešené prípady, keď ministerstvo dodáva tovary a poskytuje služby týmto ozbrojeným silám, pri nákupe ktorých bolo osobou povinnou platiť daň správcovi dane v rámci tuzemského a cezhraničného prenosu daňovej povinnosti. Uvedenú problematiku má riešiť § 63 ods. 5.</p>	<p>zo strany MO SR predložená aj doložka prednosti medzinárodnej zmluvy pred zákonmi, v ktorej sa uvádza, že na vykonanie DCA nie je potrebný zákon a zároveň, že zákony uvedené v bode 3 doložky prednosti (medzi ktorými je aj zákon o DPH) nie je potrebné v súvislosti s DCA zrušiť a ani zmeniť.</p> <p>Okrem uvedených skutočností vyvoláva pripomienka MO SR aj nesúlad so všeobecnými pravidlami tvorby právnych predpisov, nakoľko podľa § 4 ods. 4 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 400/2015 Z. z.“): „Do právneho predpisu sa nepreberá ustanovenie iného právneho predpisu, ale použije sa odkaz na tento právny predpis alebo na priamo záväzný právny akt Európskej únie.“.</p> <p>MF SR neakceptuje ani časť zásadnej pripomienky týkajúcej sa procesných postupov, pretože samotná DCA explicitne stanovuje, že procesné postupy budú súčasťou</p>
---	---

	<p>Tieto pripomienky považuje Ministerstvo obrany Slovenskej republiky za zásadné.</p>		<p>vykonávacieho dojednaní a nie zákonnej úpravy zo strany Slovenskej republiky.</p> <p>V prípade, ak by sa v uzatvorenom vykonávacom dojednaní dohodli také procesné podmienky, ktoré by neboli súčasťou tohto návrhu zákona, resp. by boli v rozpore, viedlo by to následne k nevyhnutným úpravám tohto návrhu zákona v ďalšom legislatívnom konaní, resp. k nevyhnutnému prijatiu ďalšieho zákona. Predpokladaná situácia teda vyvolá ústavnoprávny problém spočívajúce v rozpore zákona s medzinárodnou zmluvou.</p> <p>Pokiaľ ide o docielenie lepšej informovanosti dotknutej podnikateľskej verejnosti, v tejto veci MF SR poukazuje na nevyvrátiteľnú domnienku zavedenú § 15 zákona č. 400/2015 Z. z.: „<i>O všetkom, čo bolo v zbierke zákonov vyhlásené, sa má za to, že dňom vyhlásenia sa stalo známym každému, koho sa to týka.</i>“.</p> <p>2) K časti pripomienky týkajúcej sa priameho oslobodenia pre ozbrojené sily iného štátu NATO, EÚ alebo Partnerstva za mier:</p>
--	--	--	--

		<p>MF SR rozumie dôvodom MO SR uvedeným v pripomienke, a to najmä vo vzťahu k súčasnej politicko - bezpečnostnej situácii, kedy sa na území Slovenskej republiky nachádza niekoľkonásobne vyšší počet príslušníkov ozbrojených síl iných štátov, než tomu bolo v minulosti. Zároveň však poukazuje na to, že požadovaná zmena systému (vo vzťahu k určitej kategórii oprávnených osôb ustanovených zákonom o DPH) by okrem súčasnej politicko - bezpečnostnej situácii mala byť založená na zásadnom náraste počtu podávaných žiadostí o vrátenie dane zo strany dotknutých žiadateľov. Refundácia dane je zavedená do súčasného systému DPH už od účinnosti zákona o DPH (t. j. 18 rokov), a to nielen vo vzťahu k ozbrojeným silám, ale aj iným oprávneným subjektom (diplomatické a konzulárne zbory, medzinárodné organizácie, EÚ a pod.). Zavedenie prípadného priameho oslobodenia pre ozbrojené sily bez dodatočného zreteľahodného nárastu počtu žiadostí o vrátenie dane, by mohlo pritom viesť k zvýšenému úsiliu o dosiahnutie priameho</p>
--	--	--

				<p>oslobodenia aj vo vzťahu k iným oprávneným subjektom ustanoveným zákonom o DPH.</p> <p>MF SR poukazuje aj na skutočnosť, že má dlhodobu snahu znižovať administratívnu záťaž na strane platiteľov dane, pričom v prípade zavedenia priameho oslobodenia od dane by došlo k jej nárastu, nakoľko tento postup je na strane obozretného platiteľa spojený s overovaním úradne potvrdených osvedčení o oprávnení nákupu, s povinnosťou viesť osobitné záznamy, dodržiavať archivačné povinnosti a mnohými ďalšími povinnosťami. Pre zavedenie takýchto dodatočných povinností pre platiteľov dane je teda podľa názoru MF SR potrebné, okrem aktuálnej nepriaznivej situácie, rovnako splniť požiadavku zásadného nárastu počtu žiadostí o vrátenie dane zo strany oprávnených príslušníkov ozbrojených síl iných štátov.</p>
MPSVRSR	Čl. I bod 15 Slovné spojenie "odpočítanej dane podľa" sa v texte meneného ustanovenia nachádza dvakrát. Navrhujeme doplniť tak, aby navrhované ustanovenie nepôsobilo zmätočne.	O	A	
MPSVRSR	Čl. I bod 7 Navrhujeme preformulovať tak, aby navrhované znenie obsahovalo iba normatívny text.	O	N	Navrhované ustanovenie bolo z návrhu zákona vypustené.

MPSVRSR	K doložke vybraných vplyvov Odporúčame v doložke vybraných vplyvov v analýze vplyvov na rozpočet verejnej správy, na zamestnanosť vo verejnej správe a financovanie návrhu v tabuľke č. 4 slová „r, r + 1, r + 2 a r + 3“ nahradiť slovami „rok 2022, rok 2023, rok 2024 a rok 2025“. Odôvodnenie: Máme za to, že v tabuľke č. 4 je potrebné uviesť konkrétne roky.	O	A	
MPSVRSR	K doložke vybraných vplyvov Odporúčame v doložke vybraných vplyvov v analýze vplyvov na rozpočet verejnej správy, na zamestnanosť vo verejnej správe a financovanie návrhu v tabuľke č. 4 slová „r, r + 1, r + 2 a r + 3“ nahradiť slovami „rok 2022, rok 2023, rok 2024 a rok 2025“. Odôvodnenie: Máme za to, že v tabuľke č. 4 je potrebné uviesť konkrétne roky.	O	A	
MŠVVaŠSR	Čl. I. bodu 16 odporúčame v ods. 8 písm. a) slovo "podľa" presunúť na koniec úvodnej vety v ods. 8 písm. b) slová "ak identifikátory podľa písmena a) nie sú k dispozícii" presunúť na koniec vety a slovo "podľa" vypustiť.	O	A	
MŠVVaŠSR	Všeobecne Odporúčame návrh zákona upraviť jazykovo, napr.: v čl 1 bode 2 písm. b) preformulovať takto "bola daň pri dovoze tovaru zaplatená oneskorene alebo". V Čl. I. bode 7 písm. a) a b) preformulovať v takom znení, aby nebolo potrebné použiť zátvorky. V Čl. I. bode 16 ods. 4 preformulovať takto "Povinnosti podľa odsekov 2 a 3 sa vzťahujú na tuzemského poskytovateľa platobných služieb a) príjemcu platby a b) poskytovateľa platby, ak sa ani jeden z poskytovateľov platobných služieb príjemcu platby nenachádza na území Európskej únie". V Čl. I. bode 16 ods. 10 preformulovať písm. c) takto " členský štát pôvodu platby, ktorú prijal príjemca platby alebo ktorá bola prijatá v mene príjemcu platby a druh identifikátorov podľa 1. odseku 7 použitých na účely určenia tohto členského štátu alebo 2. odseku 8 použitých na účely určenia tretieho štátu, do ktorého bola platba vykonaná,". V Čl. I. bode 16 ods. 11 preformulovať písm. c) takto "členský štát určenia vrátenej platby a druh identifikátorov podľa 1. odseku 7 použitých na účely určenia tohto členského štátu alebo 2. odseku 8 použitých na účely určenia tretieho štátu, z ktorého bola platba vrátená.".	O	ČA	Prvé dve požiadavky v rámci pripomienky neboli zo strany MF SR akceptované z dôvodu zachovania doterajšej jazykovej úpravy textu zákona. Tretia požiadavka bola akceptovaná. Posledné dve požiadavky boli vzhľadom na pripomienky iných subjektov zapracované do návrhu zákona iným spôsobom.
MVSR	čl. I bodu 16 K čl. I bodu 16: V poznámke pod čiarou k odkazu 28l je potrebné slová „zákona č.	O	A	

	<p>281/2017 Z. z.“ nahradiť slovami „neskorších predpisov“. Ustanovenie § 2 ods. 4 zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov bolo novelizované aj zákonom č. 454/2021 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. V poznámke pod čiarou k odkazu 28m je potrebné na konci pripojiť slová „v znení zákona č. 281/2017 Z. z.“. Ustanovenie § 2 ods. 5 zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov bolo novelizované zákonom č. 281/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V poznámke pod čiarou k odkazu 28n navrhujeme vypustiť slová „v znení zákona č. 394/2011 Z. z.“. Ustanovenie § 2 ods. 25 zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov nebolo novelizované zákonom č. 394/2011 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 130/2011 Z. z. a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. V poznámke pod čiarou k odkazu 28o navrhujeme slová „neskorších predpisov“ nahradiť slovami „zákona č. 394/2011 Z. z.“. Ustanovenie § 2 ods. 26 zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov bolo novelizované zákonom č. 394/2011 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 130/2011 Z. z. a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.</p>			
MVSR	<p>čl. I bodu 5 K čl. I bodu 5: Novelizačný bod odporúčame upraviť nasledovne: „V § 44 písm. b) sa slová „§ 48 ods. 1 a 2 a ods. 4 až 9“ nahrádzajú slovami „§ 48 ods. 1, 2, 4 až 9 a 11“ obdobne ako v § 78a ods. 2 písm. b) prvom bode zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov.</p>	O	A	
NBS	<p>doložke zlučiteľnosti V doložke zlučiteľnosti navrhujeme opraviť v bode 3a) v prvej odrážke citovaný publikačný zdroj nasledovne: „(Ú. v. EÚ C 202, 7. 6. 2016)“. Odôvodnenie: Legislatívno-technická pripomienka.</p>	O	A	
NBS	predkladacej správe	O	A	

	Navrhujeme v súlade s Čl. 18 ods. 1 písm. c) platných Legislatívnych pravidiel vlády SR doplniť do predkladacej správy informáciu, či návrh zákona má byť predmetom vnútrokomunitárneho pripomienkového konania alebo či sa vnútrokomunitárne pripomienkové konanie uskutočnilo. Odôvodnenie: Legislatívno-technická pripomienka			
NBS	všeobecnej časti dôvodovej správy V piatom odseku dôvodovej správy navrhujeme text v zátvorke vypustiť alebo preformulovať slová „a iné platobné inštitúcie“. Odôvodnenie: Použitie tohto termínu v danej súvislosti nie je podľa nášho názoru správne; banky a ostatných poskytovateľov platobných služieb nie je možné jednotne považovať za „platobné inštitúcie“. Čo je presne platobnou inštitúciou vymedzuje § 63 zákona č. 492/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov. Predpokladáme, že predkladateľ touto formuláciou nemal na mysli len túto platobnú inštitúciu, ale aj ostatných poskytovateľov platobných služieb, vrátane platobnej inštitúcie.	O	A	
OAPSVLÚVSR	K doložke zlučiteľnosti: 1. K bodu 1: Žiadame uviesť navrhovateľa v súlade s oznamom o začatí pripomienkového konania, teda Ministerstvo financií Slovenskej republiky.	O	A	
OAPSVLÚVSR	K doložke zlučiteľnosti: 2. K bodu 3 písm. a): Žiadame vypustiť čl. 52 Zmluvy o Európskej únii z dôvodu, že sa nedotýka návrhu zákona.	O	A	
OAPSVLÚVSR	K doložke zlučiteľnosti: 3. K bodu 4 písm. c): Zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov ako aj zákon č. 530/2011 Z. z. o spotrebnej dani z alkoholických nápojov v znení neskorších predpisov predstavujú transpozičné opatrenie smernice 2006/79/ES, z uvedeného dôvodu upozorňujeme na potrebu notifikácie týchto právnych predpisov Európskej komisii, nakoľko tieto právne predpisy nie sú uvedené pri smernici 2006/79/ES v databáze Themis.	O	A	
OAPSVLÚVSR	K návrhu zákona: K Čl. I bod 16: Žiadame vypustiť poznámku pod čiarou k odkazu 28r) nakoľko v poznámke pod čiarou nemožno uvádzať predpisy, ktoré neboli vyhlásené alebo publikované v Úradnom vestníku Európskej únie v súlade s bodom 22.11 prílohy č. 1 k	O	N	Poznámka pod čiarou k odkazu 28r) je priradená vecne správne. Záznamy poskytovateľov platobných služieb budú finančne

	Legislatívnym pravidlám vlády Slovenskej republiky v platnom znení. Zároveň žiadame na uvedené reflektovať aj v príslušnej tabuľke zhody.			správe sprístupňované prostredníctvom elektronického formulára, ktorého vzor ustanoví vykonávacie nariadenie Komisie. Podľa dostupných informácií je predmetné nariadenie už prijaté a očakáva sa jeho zverejnenie v Úradnom vestníku Európskej únie.
OAPSVLÚVSRK	predkladacej správe: Žiadame v predkladacej správe uviesť informáciu o tom, či návrh zákona má byť predmetom vnútrokomunitárneho pripomienkového konania alebo či sa vnútrokomunitárne pripomienkové konanie uskutočnilo v súlade s čl. 18 ods. 1 písm. c) Legislatívnych pravidiel vlády Slovenskej republiky v platnom znení.	O	A	
OAPSVLÚVSRK	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou (EÚ) 2020.284: 1. Pri preukazovaní transpozície čl. 1 smernice (EÚ) 2020/284 prostredníctvom § 70 ods. 1 návrhu zákona žiadame v piatom stĺpci uviesť „písm. a) až k)“.	O	A	
OAPSVLÚVSRK	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou (EÚ) 2020.284: 2. V čl. 1 smernice (EÚ) 2020/284 je ustanovené, že článok 243b ods. 4 písm. b) požaduje povinnosť „sprístupniť v súlade s článkom 24b nariadenia (EÚ) č. 904/2010 domovskému členskému štátu poskytovateľa platobných služieb alebo hostiteľskému členskému štátu, ak poskytovateľ platobných služieb poskytuje platobné služby v iných členských štátoch, než je domovský členský štát“. Nakoľko ustanovenie § 70 ods. 6 návrhu zákona nedostatočne preukazuje transpozíciu čl. 1 uvedenej časti smernice (EÚ) 2020/284, žiadame do návrhu zákona doplniť, že tuzemský poskytovateľ platobných služieb podľa odseku 4 je povinný sprístupniť finančnému riaditeľstvu elektronickými prostriedkami záznamy podľa odseku 9 prostredníctvom elektronického formulára podľa osobitného predpisu najneskôr do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom štvrtroku, ktorého sa tieto záznamy týkajú, „ak tuzemský poskytovateľ platobných služieb poskytuje platobné služby v iných členských štátoch, než je domovský členský štát“.	O	N	Smernice EÚ sú záväzné pre všetky členské štáty. Avšak predmetnú povinnosť bude, až po transpozícii, vyžadovať príslušná legislatíva daného členského štátu. Vnútroštátnymi právnymi predpismi nemožno poskytovateľom platobných služieb uložiť povinnosť v inom členskom štáte. Predmetná povinnosť bude platiť len pre tuzemských poskytovateľov platobných služieb, ktorých domovským členským štátom

				alebo hostiteľským členským štátom je tuzemsko.
OAPSVLÚVSRK	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou (EÚ) 2020.284: 3. Ustanovenie § 70 ods. 9 písm. f) návrhu zákona predstavuje nedostatočnú transpozíciu čl. 1 smernice (EÚ) 2020/284. Preto žiadame dostatočne preukázať transpozíciu čl. 1 smernice (EÚ) 2020/284 – článok 243d ods. 1 písm. f), ktorý ustanovuje, že záznamy, ktoré poskytovatelia platobných služieb vedú podľa článku 243b, obsahujú adresu príjemcu ak je k dispozícii, ako sa uvádza v záznamoch poskytovateľa platobných služieb.	O	A	
OAPSVLÚVSRK	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou 2006.112.ES: 4. Pri preukazovaní čl. 184 a 185 smernice 2006/112/ES prostredníctvom § 53 ods. 5 prvou vetou, žiadame v šiestom stĺpci tabuľky zhody uviesť poznámku pod čiarou k odkazu 26).	O	A	
OAPSVLÚVSRK	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou 2006.112.ES: 1. Pri preukazovaní transpozície čl. 143 ods. 1 písm. b) smernice 2006/112/ES žiadame v druhom stĺpci tabuľky zhody zosúladiť uvedený text s textom smernice 2006/112/ES ako aj uviesť v druhom stĺpci odkazy na poznámky pod čiarou (4), (5) a (6).	O	A	
OAPSVLÚVSRK	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou 2006.112.ES: 2. Pri preukazovaní transpozície čl. 151 ods. 1 písm. ab) smernice 2006/112/ES žiadame v druhom stĺpci tabuľky zhody zosúladiť uvedený text s textom smernice 2006/112/ES. Takisto žiadame v šiestom stĺpci zosúladiť text § 43 ods. 6 písm. f) s textom uvedeným v návrhu zákona.	O	A	
OAPSVLÚVSRK	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou 2006.112.ES: 3. Smernica 2006/112/ES ustanovuje, že právo odpočítať daň sa v žiadnom prípade nebude vzťahovať na výdavky, ktoré nepatria jednoznačne do podnikateľských výdavkov ako napríklad výdavky na luxusné predmety a služby, zábavu a reprezentáciu. Nakoľko v ustanovení § 49 ods. 7 návrhu zákona nie sú uvedené v príkladnom vymedzení „luxusné predmety a služby“, predstavuje toto ustanovenie nedostatočnú transpozíciu smernice 2006/112/ES. Preto žiadame návrh zákona uviesť do súladu so smernicou 2006/112/ES.	O	N	Navrhované ustanovenie bolo z návrhu zákona vypustené.

	Zároveň žiadame v treťom stĺpci tabuľky zhody uviesť „N“ ako bežná transpozícia.			
OAPSVLÚVSR	<p>K transpozícii a tabuľke zhody so smernicou 2006.112.ES:</p> <p>5. Upozorňujeme, že všetky transpozičné opatrenia smernice 2006/112/ES obsiahnuté v návrhu zákona uvádzané v tabuľke zhody, ktoré idú nad rámec minimálnych požiadaviek ukladaných smernicou, t. j. všetky transpozičné opatrenia, ktoré transponujú ustanovenia smernice s dobrovoľnou transpozíciou, predstavujú goldplating. Ide o ustanovenia preukazujúce transpozíciu čl. 185 a čl. 272 ods. 1 písm. c) smernice 2006/112/ES. Žiadame informáciu o goldplatingu, a teda o skutočnosti, že navrhovaná právna úprava prekračuje minimálne požiadavky transpozície smernice 2006/112/ES v platnom znení tým, že dochádza k transpozícií ustanovení smernice, ktorých transpozícia je pre členský štát dobrovoľná, uviesť vo všeobecnej časti dôvodovej správy a v doložke vybraných vplyvov bode 7 v súlade s čl. 19 ods. 3 Legislatívnych pravidiel vlády Slovenskej republiky v platnom znení.</p>	O	N	<p>Navrhovaná úprava zákona o DPH na základe čl. 185 smernice 2006/112/ES je výsledkom precizovania ustanovení o oprave odpočítanej dane pri úplnom alebo čiastočnom nezaplatení protihodnoty za dodanie tovaru alebo služby na základe judikatúry Súdneho dvora EÚ. Rozhodnutia Súdneho dvora EÚ sú prameňom práva. Navrhované ustanovenie nie je v rozpore s právnou úpravou záväzného aktu EÚ.</p> <p>Navrhovaná úprava zákona o DPH na základe čl. 272 ods. 1 písm. c) smernice 2006/112/ES je v súlade s možnosťou, ktorú záväzný právny akt EÚ pripúšťa a je v prospech zdaniteľnej osoby.</p> <p>Z uvedených dôvodov navrhované úpravy nepredstavujú goldplating ako sa uvádza v pripomienke.</p>
OAPSVLÚVSR	<p>K transpozícii a tabuľke zhody so smernicou 2006.79.ES:</p> <p>Pri preukazovaní transpozície čl. 1 smernice 2006/79/ES žiadame pri návrhu zákona v piatom stĺpci pred slovami „ods. 14“ uviesť „§ 48“.</p>	O	A	
OAPSVLÚVSR	<p>Nad rámec návrhu zákona:</p> <p>Žiadame vypracovať tabuľku zhody k smernici 91/680/EHS nakoľko ustanovenie § 78 ods. 4 a ods. 9 čl. I návrhu zákona bolo preukazované ako transpozičné opatrenie čl. 1 bodu 22 smernice 91/680/EHS.</p>	O	A	

RÚZSR	<p>1. Zásadná pripomienka k čl. I bod 7 návrhu zákona</p> <p>Navrhujeme nasledovné znenie § 49 ods. 7 písm. a) návrhu zákona: „a) z tovarov a služieb, ak výdavky (náklady) vynaložené platiteľom na ich kúpu nespĺňajú definíciu daňového výdavku v zmysle osobitného predpisu, ako napríklad výdavky (náklady) na účely pohostenia, zábavy alebo reprezentácie,“. Poznámka pod čiarou k odkazu x) znie: § 2 písm. i) zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov</p> <p>Alternatívne navrhujeme nasledovné znenie § 49 ods. 7 písm. a) návrhu zákona: „a) z tovarov a služieb, ak výdavky (náklady) vynaložené platiteľom na ich kúpu neslúžia na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie zdaniteľných príjmov platiteľa, ako napríklad výdavky (náklady) na účely pohostenia, zábavy alebo reprezentácie,“. Odôvodnenie: Účelom návrhu zákona je rozšíriť okruh tovarov a služieb, z ktorých si platiteľ nemôže odpočítať DPH, a vo všeobecnosti tak znemožniť platiteľovi DPH odpočet DPH z nedaňových výdavkov (nákladov) ako takých a nie iba z položiek taxatívne vymedzených v súčasnom znení § 49 ods. 7 ZDPH. Navrhujeme upraviť toto ustanovenie návrhu zákona jeho prepojením na ustanovenie zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZDP“) upravujúce definíciu daňového výdavku. Súčasnú znenie § 49 ods. 7 návrhu zákona ponecháva relatívne veľký priestor pre subjektívne vnímanie jednoznačného zatriedenia tovaru/služby do podnikateľských výdavkov platiteľa. Uvedené môže spôsobovať rozpor pri posudzovaní viacerých takýchto výdavkov (nákladov) či už správcom dane a daňovým subjektom alebo aj samotnými správcami dane (napríklad posúdenie reklamných predmetov či výdavkov na propagáciu daňového subjektu). V praxi môže dôjsť k situácii, kedy by správca dane (DPH) mohol argumentovať, že tieto výdavky jednoznačne nepatria do podnikateľských výdavkov daňového subjektu, avšak z hľadiska ZDP by tieto náklady spĺňali definíciu daňového výdavku, a teda výdavku na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie zdaniteľných príjmov (t.j. boli by tzv. „podnikateľskými výdavkami“). Navrhovanou zmenou tak dôjde k spresneniu definície výdavkov (nákladov), pri ktorých platiteľ DPH nemá nárok na odpočet DPH zaplatenej na vstupe. Rovnako sa predíde možnému rozporu vo vnímaní „podnikateľského výdavku“ jednak daňovým subjektom a správcom dane, ako aj medzi jednotlivými správcami dane (správca DPH a správca dane z príjmov).</p>	Z	N	Navrhované ustanovenie bolo z návrhu zákona vypustené. Na základe následnej komunikácie uvedeného došlo zo strany predstaviteľov RÚZ SR k ustúpeniu z rozporu.
RÚZSR	<p>2. Zásadná pripomienka k čl. I bodom 9, 10, 12 a 15 návrhu zákona</p> <p>Navrhujeme zosúladiť lehotu uvedenú v § 53aa návrhu zákona s lehotami stanovenými v</p>	Z	N	V súvislosti s navrhovaným ustanovením § 53aa (aktuálne §

<p>§ 25a ZDPH. Odôvodnenie: Súčasne znenie ZDPH v § 25a obsahuje ustanovenia upravujúce možnosť opravy základu dane v prípade nezaplatenia protihodnoty za dodanie tovaru alebo služby odberateľom v presne vymedzených špecifických situáciách, pričom vo viacerých bodoch tohto ustanovenia uvádza 12 mesačné obdobie, po ktorom je možné danú opravu vykonať. Za účelom zabezpečenia aspoň čiastočnej jednotnosti ustanovení ZDPH, ich lepšej prehľadnosti a zapamätateľnosti pre daňové subjekty navrhujeme aj lehotu stanovenú v ustanovení § 53aa návrhu zákona predĺžiť na 12 mesiacov (alternatívne aspoň 6 mesiacov). Vo všeobecnosti je štandardná lehota splatnosti faktúr u veľkej časti daňových subjektov stanovená na 14 dní odo dňa vystavenia faktúry. V súčasnej dobe čoraz častejšie dochádza k rôznym situáciám (pandémia COVID19, vojnový konflikt na Ukrajine a pod.), ktoré môžu ovplyvniť, či už krátkodobo alebo aj dlhodobo, platobnú schopnosť daňového subjektu. V prípade, ak by daňovník nebol (nie vlastným pričinením, ale z objektívnych dôvodov) schopný uhradiť svoje záväzky v lehote 90 dní od ich splatnosti, bol by navyše povinný upraviť odpočítanú DPH v zmysle návrhu zákona a odvieť ju do štátneho rozpočtu. V tejto súvislosti sa nám lehota 90 dní stanovená v návrhu zákona javí príliš krátka. Táto 90 dňová lehota tiež môže znamenať vyššiu administratívnu záťaž pre štvrťročných platiteľov DPH. Môže napríklad nastať situácia, kedy štvrťročný platiteľ DPH v príslušnom kvartáli splní podmienky na odpočet DPH stanovené ZDPH, avšak zároveň v tomto kvartáli bude príslušná faktúra 90 dní po splatnosti. Ak by si tento daňovník chcel uplatniť v príslušnom kvartáli právo na odpočet DPH (napr. z dôvodu aby oň neprišiel úplne), zároveň by mal povinnosť túto DPH odvieť do štátneho rozpočtu v tom istom kvartáli. Pre takýchto daňovníkov by to viedlo k zvýšenej administratívnej záťaži v súvislosti s plánovaním odpočtu DPH z prijatých faktúr v nadväznosti na ich úhradu za účelom, aby o tento nárok neprišli úplne. Uvedená transakcia by zároveň mala nulový (neutrálny) dopad ako na daňovníka, tak aj štátny rozpočet. Zmenu lehoty preto navrhujeme aj s cieľom odľahčiť daňovníkov od potreby evidovať ďalšiu lehotu stanovenú ZDPH. V nadväznosti na § 51 ods. 2 ZDPH existuje riziko, že platiteľ DPH by mohol úplne stratiť nárok na odpočet DPH zaplatenej na vstupe v prípade, ak by v poslednom zdaňovacom období (mesiaci/kvartáli) príslušného roka, evidoval záväzok po splatnosti viac ako 90 dní. Ak by sa daňový subjekt spĺňajúci podmienky na odpočet DPH stanovené ZDPH rozhodol posunúť toto právo na odpočet do neskorších zdaňovacích období z dôvodu, že príslušná faktúra ním ešte nebola uhradená, mohol by toto právo stratiť úplne. Návrh zákona neobsahuje ustanovenie upravujúce postup</p>	<p>53b) MFSR upravilo § 25a zákona o DPH, podľa ktorého dodávateľ môže opraviť základ dane, ak mu odberateľ úplne alebo sčasti nezaplatí za dodanie tovaru alebo služby. Úpravou § 25a sa výrazne zjemňujú podmienky nevyhnutnej pohľadávky. Lehoty na opravu odpočítanej dane pri nezaplatení protihodnoty (§53b) a na opravu základu dane pri nevyhnutnej pohľadávke (§25a) nebudú nastavené symetricky za účelom dosiahnutia väčšieho tlaku na odberateľa, pokiaľ ide o jeho záväzky. Asymetrické nastavenie lehôt vychádza z aktuálnej judikatúry súdneho dvora EÚ. Inštitúty opravy základu dane a opravy odpočítanej dane sú síce vzájomne previazané, nemusia k nim však dôjsť v rovnakom čase, pričom sa pripúšťa, aby oprava odpočítanej dane bola vykonaná skôr (C-335/19 E. sp. z o.o. sp. k. proti Minister Financí, bod 42.). K požiadavke predĺženia lehôt na 12 mesiacov MFSR uvádza, že čím dlhšie sa čaká na zaplatenie, tým skôr sa dodávateľ dostáva do pozície, že k plneniu jeho pohľadávky nedôjde a štát do pozície, že nebude schopný efektívne vymôcť nárok</p>
--	--

	<p>platiteľa DPH v takomto prípade. Navrhujeme ho preto doplniť napr. do § 51 ZDPH. Návrhom zákona zároveň dôjde k časovému nesúladu medzi odvodom DPH do štátneho rozpočtu odberateľom (t.j. v zdaňovacom období, kedy uplynú 90 dní od splatnosti záväzku) a obdobím, kedy bude mať nárok na úpravu DPH zaplatenej na výstupe dodávateľ (t.j. v lehotách v zmysle § 25a ZDPH). Táto skutočnosť bude mať síce pozitívny vplyv na štátny rozpočet (pričom vznikne obdobie, v ktorom bude štát disponovať dvojnásobnou DPH z príslušnej transakcie – raz odvedenou dodávateľom pri predaji a druhýkrát odberateľom pri úprave odpočítanej dane), avšak negatívny vplyv na cash-flow samotných daňovníkov a tým aj ich platobnú schopnosť. Vzhľadom na túto skutočnosť ako aj na skôr spomenutú zvýšenú administratívnu záťaž pre daňové subjekty navrhujeme tieto daňovníkom kompenzovať určitou daňovou úľavou, zvýhodnením alebo zjednodušením (napr. zavedením už skôr navrhovaného samozdanenia pri dovoze tovarov z tretích krajín).</p>		<p>vyplývajúci z povinnosti odberateľa vykonať opravu odpočítanej dane. Cieľom nie je predlžovať lehotu odberateľovi, ale nastaviť lehotu tak, aby bolo možné reálne očakávať, že subjekt je schopný plniť svoje zákonné povinnosti. Podmienky nevyhnutných pohľadávok sú v súčasnosti nastavené prísne, nakoľko tento právny nástroj má výrazný vplyv na štátny rozpočet. Lehota 90 dní na strane odberateľa sa upraví na 100 dní, tak aby si platiteľ so štvrtročným zdaňovacím obdobím mohol efektívne uplatniť právo na odpočítanie dane. Na základe následnej komunikácie uvedeného došlo zo strany predstaviteľov RÚZ SR k ustúpeniu z rozporu.</p>
<p>RÚZSR</p>	<p>3. Zásadná pripomienka - doplnenie novelizačného bodu Navrhujeme vypustiť § 851 ZDPH v celom znení. Odôvodnenie: Na Slovensku existuje takzvaný paralelný model, v ktorom je štátna správa úplne oddelenou, samostatnou zložkou verejnej správy. V iných štátoch môže byť takzvaný integrovaný model verejnej správy, pri ktorom sú niektoré orgány verejnej správy súčasne orgánom štátnej správy aj orgánom samosprávy. Verejná správa na Slovensku je organizovaná na troch úrovniach: štát – kraj – obec. Slovenská republika je územnosprávne rozdelená na 8 krajov a 2 890 obcí. Štátnu správu tvoria ústredné orgány štátnej správy a miestna štátna správa, samosprávu tvorí územná, záujmová samospráva a špecializovaný druh - druh</p>	<p>Z</p>	<p>N MFSR nateraz nemôže akceptovať pripomienku, nakoľko sú potrebné opatrenia zamerané na boj proti podvodom. V záujme MFSR nie je zaviesť samozdanenie bez dostatočnej analýzy. Na základe uvedeného RÚZ preklasifikovala pripomienku na obyčajnú.</p>

	<p>samosprávy s verejnoprávnymi inštitúciami, ktoré patria do štruktúry verejnej správy, zaradujeme ich pod samosprávu avšak vykonávajú úlohy, ktoré majú skôr charakter štátnej správy. Nadväzovať zavedenie tzv. reverse charge pri dovoze tovaru na výšku verejného dlhu, ktorý vytvárajú vyššie spomenuté inštitúcie znamená, že reverse charge pri dovoze tovaru nebude nikdy reálne uplatnený v praxi. Zmienené inštitúcie vytvárajú permanentný dlh, ktorý narastá niekoľko rokov po sebe. Vnímame túto situáciu a poukazujeme na skutočnosť, že podnikateľské subjekty nemôžu svojou činnosťou zabezpečiť znižovanie verejného dlhu ako takého. V tomto období začala v nečakanej výške stúpať inflácia a zavedenie reverse charge na dovoz tovaru by bolo uľahčením podnikateľskej sféry v oblasti cash flow, kedy zvýšené vstupné náklady na suroviny a tovary sú mimoriadne zaťažujúce.</p>			
RÚZSR	<p>4. Zásadná pripomienka - doplnenie novelizačného bodu Navrhujeme nasledovné znenie § 49 ods. 2 písm. c) ZDPH: „c) ním uplatnená pri dovoze tovaru“. Odôvodnenie: Na Slovensku existuje takzvaný paralelný model, v ktorom je štátna správa úplne oddelenou, samostatnou zložkou verejnej správy. V iných štátoch môže byť takzvaný integrovaný model verejnej správy, pri ktorom sú niektoré orgány verejnej správy súčasne orgánom štátnej správy aj orgánom samosprávy. Verejná správa na Slovensku je organizovaná na troch úrovniach: štát – kraj – obec. Slovenská republika je územnosprávne rozdelená na 8 krajov a 2 890 obcí. Štátnu správu tvoria ústredné orgány štátnej správy a miestna štátna správa, samosprávu tvorí územná, záujmová samospráva a špecializovaný druh - druh samosprávy s verejnoprávnymi inštitúciami, ktoré patria do štruktúry verejnej správy, zaradujeme ich pod samosprávu avšak vykonávajú úlohy, ktoré majú skôr charakter štátnej správy. Nadväzovať zavedenie tzv. reverse charge pri dovoze tovaru na výšku verejného dlhu, ktorý vytvárajú vyššie spomenuté inštitúcie znamená, že reverse charge pri dovoze tovaru nebude nikdy reálne uplatnený v praxi. Zmienené inštitúcie vytvárajú permanentný dlh, ktorý narastá niekoľko rokov po sebe. Vnímame túto situáciu a poukazujeme na skutočnosť, že podnikateľské subjekty nemôžu svojou činnosťou zabezpečiť znižovanie verejného dlhu ako takého. V tomto období začala v nečakanej výške stúpať inflácia a zavedenie reverse charge na dovoz tovaru by bolo uľahčením podnikateľskej sféry v oblasti cash flow, kedy zvýšené vstupné náklady na suroviny a tovary sú mimoriadne zaťažujúce.</p>	Z	N	<p>MFSR nateraz nemôže akceptovať pripomienku, nakoľko sú potrebné opatrenia zamerané na boj proti podvodom. V záujme MFSR nie je zaviesť samozdanenie bez dostatočnej analýzy, k vypracovaniu ktorej sa MF SR zaviazalo. Na základe uvedeného RÚZ preklasifikovala pripomienku na obyčajnú.</p>
RÚZSR	<p>4. Zásadná pripomienka - doplnenie novelizačného bodu</p>	Z	N	<p>MFSR nateraz nemôže akceptovať</p>

	<p>Navrhujeme nasledovné znenie § 49 ods. 2 písm. c) ZDPH: „c) ním uplatnená pri dovoze tovaru“. Odôvodnenie: Na Slovensku existuje takzvaný paralelný model, v ktorom je štátna správa úplne oddelenou, samostatnou zložkou verejnej správy. V iných štátoch môže byť takzvaný integrovaný model verejnej správy, pri ktorom sú niektoré orgány verejnej správy súčasne orgánom štátnej správy aj orgánom samosprávy. Verejná správa na Slovensku je organizovaná na troch úrovniach: štát – kraj – obec. Slovenská republika je územnosprávne rozdelená na 8 krajov a 2 890 obcí. Štátnu správu tvoria ústredné orgány štátnej správy a miestna štátna správa, samosprávu tvorí územná, záujmová samospráva a špecializovaný druh - druh samosprávy s verejnoprávnymi inštitúciami, ktoré patria do štruktúry verejnej správy, zaraďujeme ich pod samosprávu avšak vykonávajú úlohy, ktoré majú skôr charakter štátnej správy. Nadväzovať zavedenie tzv. reverse charge pri dovoze tovaru na výšku verejného dlhu, ktorý vytvárajú vyššie spomenuté inštitúcie znamená, že reverse charge pri dovoze tovaru nebude nikdy reálne uplatnený v praxi. Zmienené inštitúcie vytvárajú permanentný dlh, ktorý narastá niekoľko rokov po sebe. Vnímame túto situáciu a poukazujeme na skutočnosť, že podnikateľské subjekty nemôžu svojou činnosťou zabezpečiť znižovanie verejného dlhu ako takého. V tomto období začala v nečakanej výške stúpať inflácia a zavedenie reverse charge na dovoz tovaru by bolo uľahčením podnikateľskej sféry v oblasti cash flow, kedy zvýšené vstupné náklady na suroviny a tovary sú mimoriadne zaťažujúce.</p>			<p>pripomienku, nakoľko sú potrebné opatrenia zamerané na boj proti podvodom. V záujme MFSR nie je zaviesť samozdanenie bez dostatočnej analýzy, k vypracovaniu ktorej sa MF SR zaviazalo. Na základe uvedeného RÚZ preklasifikovalo pripomienku na obyčajnú.</p>
SAF	<p>1) K čl.I bodu 7 - doplnenie § 49 odsek 7 – navrhujeme vylúčiť slovo „jednoznačne“ K čl.I bodu 7 - doplnenie § 49 odsek 7 – navrhujeme vylúčiť slovo „jednoznačne“ Navrhované znenie „ak výdavky (náklady) vynaložené platiteľom na ich kúpu nepatria jednoznačne do podnikateľských výdavkov (nákladov)“, resp. v dôvodovej správe formulácia „striktno podnikateľský účel“ nepovažujeme za potrebné zdôrazňovať, nakoľko aj pri súčasnom znení zákona je potrebné takýto typ výdavkov a k nim prislúchajúcu DPH eliminovať. Zvolená slovná formulácia môže naopak vytvárať priestor na nepredvídateľné interpretácie zákona, ktoré neboli úmyslom navrhovaného znenia.</p>	O	N	<p>Navrhované ustanovenie bolo z návrhu zákona vypustené</p>
SAF	<p>2) K čl. I body 9, 10, 12 a 15 (§ 53aa, § 53b ods.1, § 55 ods.2 a § 70 ods.2 písm. j) – dôvodová správa – osobitná časť 2) K čl. I body 9, 10, 12 a 15 (§ 53aa, § 53b ods.1, § 55 ods.2 a § 70 ods.2 písm. j) – dôvodová správa – osobitná časť Navrhujeme do dôvodovej správy doplniť, že za</p>	O	N	<p>Splatnosť záväzku je obsiahnutá v právnej úprave Obchodného zákonníka. Splatnosť môže byť uvedená napríklad na faktúre,</p>

	záväzok po splatnosti sa nepovažuje tzv. zádržné. Ide o dohodnutú čiastočnú platbu fakturovaných plnení, ktorá má byť dodávateľovi zaplatená až po splnení dohodnutých podmienok, resp. po uplynutí záručnej lehoty. Takto dohodnutá čiastočná platba nie je v zmysle zmluvy považovaná za záväzok po lehote splatnosti. Rovnako je potrebné doplniť dôvodovú správu o situáciu, ak medzi dodávateľom a odberateľom bol dohodnutý splátkový kalendár, či sa v ňom dohodnuté termíny splatnosti a sumy považujú u odberateľa za záväzky po lehote splatnosti.			alebo musí byť iným spôsobom preukázaná. Konkrétna splatnosť záväzku závisí od súkromnoprávnej dohody, neustanovuje ju zákon o DPH. MFSR v tejto súvislosti doplní dôvodovú správu s poukazom na Obchodný zákonník.
SAF	3) K Čl. I bodom 1, 20 a 21 (§ 4 ods. 1, § 81 ods. 1 a § 85km) 3) K Čl. I bodom 1, 20 a 21 (§ 4 ods. 1, § 81 ods. 1 a § 85km) Z dôvodu právnej istoty a jasného výkladu dotknutých ustanovení navrhujeme v dôvodovej správe presnejšie vymedziť vecný obsah spojenia: „iných ekonomických činností“.	O	A	
SAF	4) K platnej legislatíve v § 6 a § 69c 4) K platnej legislatíve v § 6 a § 69c Navrhujeme doplniť aktuálny metodický pokyn, resp. znenie zákona o riešenie situácie, ak príde k nasledovným situáciám: - k úhrade pohľadávky dodávateľa na účet subdodávateľa na základe dohody o platobných pokynoch uzatvorenej medzi odberateľom, dodávateľom a subdodávateľom. Ide o situáciu, kedy odberateľ uhradza platbu za faktúru vystavenú dodávateľom priamo na účet subdodávateľa. - k postúpeniu pohľadávky dodávateľom na iného daňovníka a odberateľ musí pohľadávku zaplatiť na číslo účtu tohto iného daňovníka - nového majiteľa pohľadávky. V daných situáciách nie je odberateľ vylúčený z ručenia za DPH, ktorú dodávateľ nezaplatí a zároveň nie je zrejmé, ako sa ručeniu môže vyhnúť. Je potrebné riešiť situácie: • ak číslo bankového účtu dodávateľa – pôvodného majiteľa pohľadávky bolo zverejnené na FSSR, avšak odberateľ platí na iné číslo účtu na základe vyššie uvedenej dohody alebo postúpenia pohľadávky – navrhujeme, aby v takom prípade nevzniklo odberateľovi riziko ručenia za DPH, • v prípade, ak nebol bankový účet dodávateľa zverejnený na FSSR, príslušnú DPH bude odberateľ hradiť na OUD subdodávateľa, resp. na OUD dodávateľa-pôvodného majiteľa pohľadávky, resp. na OUD nového majiteľa pohľadávky? Ako sa v tomto prípade vyhne odberateľ ručeniu za DPH, keď je povinný platiť subdodávateľovi na základe dohody alebo novému majiteľovi pohľadávky na jeho bankový účet a subdodávateľ alebo nový majiteľ pohľadávky nie je dodávateľom?	O	N	Táto požiadavka nie je pripomienkou podľa Legislatívnych pravidiel vlády SR. Zadávatel'ovi dopytu MFSR odporuča obrátiť sa na FR SR za účelom metodického doriešenia opísanej situácie.

<p>SBA</p>	<p>§ 70a ods. 3 Podľa § 70a ods.3 poslednej vety, ak má poskytovateľ platobných služieb informáciu, že príjemca platby má niekoľko identifikátorov, počet cezhraničných platieb sa určí podľa príjemcu platby. Rozumieme, že ak túto informáciu nemá, neurčuje sa limit 25ks podľa príjemcu platby ale iba podľa IBAN. Taktiež v prípade kartových transakcií nie je k dispozícii ani IBAN, tzn. Banka vie identifikovať príjemcu platby iba na základe názvu príjemcu platby (obchodníka), ktorý používa v rámci kartovej platobnej schémy, cez ktorú sa spracovávajú kartové transakcie. ODÔVODNENIE: V prípadoch kedy je banka v pozícii banky, ktorá vedie platobný účet pre poskytovateľa platby (platiteľa), nie je povinná jednoznačne a jedinečne identifikovať príjemcu platby, ktorého nepozná, nakoľko nie je jej klientom a ktorého identifikačné údaje vo svojom informačnom systéme neukladá a ani nespracúva, preto jediným identifikátorom v tomto prípade bude IBAN. Taktiež v prípade kartových transakcií banka nevie identifikovať príjemcu platby (obchodníka) ani na základe IBAN, tzn. pre identifikáciu by mohla použiť názov príjemcu platby (obchodníka), ktorý používa v rámci kartovej platobnej schémy (tento nemusí korešpondovať s registrovaným obchodným názvom príjemcu platby). V danom prípade môže nastať situácia, pri ktorej bude prekročený prah 25 ks platieb, ktorú však banka nevie zachytiť.</p>	<p>O</p>	<p>A</p>	
<p>SBA</p>	<p>§ 70a ods. 3 až 5 Podľa §70 ods. 4 písm. b) sa povinnosti vzťahujú na tuzemského poskytovateľa platobných služieb poskytovateľa platby, ak sa ani jeden z poskytovateľov platobných služieb príjemcu platby nenachádza na území Európskej únie. V danom prípade rozumieme, že banky budú reportovať odoslané platby svojich klientov do tretích krajín, pričom z odsekov 3 až 5 v kombinácii s dôvodovou správou nie je dostatočne zrejmé, či sa počet platieb nad 25 ks vyhodnocuje i) na úrovni jedného príjemcu od všetkých klientov banky za štvrtrok , alebo ii) na úrovni jedného klienta banky voči tomu istému príjemcovi za štvrtrok. ODÔVODNENIE: V prípade ak je banka v pozícii banky, ktorá vedie platobný účet pre poskytovateľa platby (platiteľa), údaje o príjemcovi platby povinne nezberia pre účely jeho identifikácie, nakoľko príjemca platby nie je klientom banky, preto je pre účely zabezpečenia reportingu potrebné jednoznačne určiť, koho má banka pri odoslaných platbách a prekročení prahu 25 odoslaných platieb sledovať. Či i) príjemcu platby a teda počet platieb odoslaných všetkými platiteľmi a smerovaných jednému príjemcu platby alebo ii) platiteľa a teda počet platieb odoslaných jedným</p>	<p>O</p>	<p>A</p>	

	platiteľom pre jedného príjemcu platby.			
SBA	<p>§6 ods.7 platného zákona o DPH</p> <p>Navrhujeme doplnenie na konci druhej vety : „s výnimkou osoby, ktorej takto nahláseny bankový účet patrí, a ktorá v rámci svojho podnikania odkupuje od platiteľa ako pôvodného veriteľa pohľadávky formou faktoringu alebo forfaitingu.“ ZDÔVODNENIE: Na základe skúsenosti z aplikačnej praxe poskytovania faktoringových služieb navrhujeme úpravy zákona o DPH pre postup v prípade poskytnutia služby faktoringu/forfaitingu, ktorého podstatou je aplikácia právneho inštitútu postúpenia pohľadávky. Banky poskytujú klientom službu, ktorá spočíva v odkúpení pohľadávok klientov za dodanie tovaru alebo služby pred ich splatnosťou. Terajšie znenie § 6 ods. 7 navrhujeme doplniť, nakoľko súčasné znenie ustanovenia §6 ods. 7 zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH vnáša do podnikateľskej činnosti faktoringových spoločností značné riziko a právnu neistotu. V prípade faktoringu, dodávateľ tovaru alebo služby nahlási finančnému riaditeľstvu číslo účtu patriace faktoringovej spoločnosti, na ktoré bude smerovať platba odberateľa za poskytnutie tovaru alebo služby od dodávateľa. Nahlásenie takéhoto účtu vykoná dodávateľ, aby odberateľ pri úhrade faktúry od dodávateľa na účet faktoringovej spoločnosti nevyužil osobitný spôsob úhrady dane podľa § 69c Zákona o DPH. Oznamenie takéhoto účtu dodávateľom a následný vznik spoluzodpovednosti faktoringovej spoločnosti v zmysle §6 ods. 7 za daň z dodania tovaru alebo služby je mimo kontroly faktoringovej spoločnosti. Faktoringová spoločnosť nie je príjemcom plnenia od dodávateľa (za ním dodaný tovar/službu) ani prijatá platba od odberateľa nepredstavuje úhradu za ňou dodané tovary a služby, ktorá by bola jej výnosom. Účelom faktoringu je financovanie dodávateľa, pričom plnenie faktoringovej spoločnosti spočíava v poskytnutom diskonte, z ktorého faktoringová spoločnosť riadne odvádza DPH. . Preto z dôvodu právnej istoty navrhujeme, aby sa minimálne prijala úprava daného ustanovenia a bolo doplnené tak, že spoločná a nerozdielna zodpovednosť za daň z dodania tovaru alebo služby sa neuplatňuje v prípade, ak účet oznámený dodávateľom podľa uvedeného ustanovenia patrí faktoringovej spoločnosti, ktorá transakciu iba financuje odkúpením predmetnej pohľadávky. Pre zachovanie štandardných faktoringových a forfaitingových obchodov je však nevyhnutná hlbšia úprava zákona o DPH, a to tak aby nevznikali pre ich účastníkov neadekvátne právne následky/riziká, či už v oblasti rizika spoluzodpovednosti (§ 6 ods.7) faktora alebo v riziku ručenia odberateľa (§69b). Banky preto navrhujú aby v prípade, ak prebehnú všetky platby pri</p>	Z	N	MFSR požiadala FR SR o prepracovanie metodického pokynu k § 6 zákona o DPH. Na základe uvedeného SBA preklasifikovala pripomienku ako obyčajnú.

	<p>faktoringu cez účty, ktoré sú nahlásené finančnej správe, nevznikli ich účastníkom vyššie uvedené riziká. Faktoringové transakcie sú príkladom transakcií, u ktorých finančný tok je odlišný od fakturačného toku. Do procesu finančného toku vstupuje faktor. Výsledkom tohto je ale docielený finálny finančný stav, ktorý je zhodný s klasickým finančným stavom pri klasických fakturačných vzťahoch, kedy dodávateľ prijme peňažnú úhradu na svoj nahlásený účet za svoju pohľadávku priamo od odberateľa. Aj prípade faktorinových obchodov by sa pri uplatňovaní ustanovení § 3 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z.z. malo vychádzať zo skutočnosti, že obsah má prednosť pred formou, t.j. máme za to, že v prípade ak pri týchto typoch obchodov prebehnú platby cez účty, ktoré sú nahlásené finančnej správe nemala by transakcia faktoringu vyvolať riziká ručenia za DPH (§69b) alebo spoluzodpovednosti § 6 ods. 7. Viacstupňová úhrada faktúry zo strany odberateľa cez faktora na účet dodávateľa je len forma finančného toku úhrady faktúry. Banky sú otvorené participovať na detailoch úpravy zákona o DPH.</p>			
SBA	<p>§70a ods. 1 písm. l) V zmysle § 70a ods. 1 písm. l) v ktorom je definovaná cezhraničná platba, rozumieme že ňou je aj platba realizovaná na základe platobného príkazu na inkaso ak sa platiteľ nachádza v ČR určenom podľa odseku 7 a príjemca platby, ktorý zasiela platobný príkaz na inkaso sa nachádza v inom ČR alebo v treťom štáte určenom podľa odseku 8. Rozumieme tomu správne?</p>	O	A	
SBA	<p>§70a ods. 10 písm. a) Navrhujeme upresniť o aký dátum a čas platby sa jedná. ODÔVODNENIE: V praxi nastáva situácia, kedy daná platba so sebou nesie viac dátumov a časov, preto považujeme za potrebné upresniť, ktorý z týchto má byť predmetom oznamovania. Či dátum a čas zaúčtovania na účte klienta alebo zaúčtovanie na nostro účte alebo dátum a čas spracovania v bankovom dni.</p>	O	N	Ide o transpozíciu právneho textu smernice. Zákon o DPH sa neupraví nad rámec znenia príslušného článku smernice 2020/284.
SBA	<p>§70a ods. 2 Podľa § 70a ods. 2 tuzemský poskytovateľ platobných služieb je povinný viesť záznamy podľa odseku 9 o príjemcovi platby cezhraničnej platby a o cezhraničnej platbe v súvislosti s platobnou službou, ktorú poskytol, za účelom vykonávania kontroly dodania tovaru alebo dodania služby s miestom dodania na území Európskej únie. Cezhraničnou platbou a s ňou súvisiacou platobnou službou poskytnutou poskytovateľom platobných</p>	O	A	

	<p>služieb sa v zmysle definície platobnej služby a platby obsiahnutej v §70 ods. 1 písm. c) a d) rozumie aj vykonávanie platobných operácií z úveru poskytovaného používateľovi platobných služieb formou úverového rámca prostredníctvom platobnej karty alebo iného platobného prostriedku. Vzťahuje sa povinnosť poskytovateľa platobných služieb viesť záznamy podľa ods. 9 aj o takýchto cezhraničných platbách vykonaných z interného účtu banky, na ktorom banka eviduje čerpanie úverového rámca poskytovateľom platby (platiteľom) prostredníctvom kreditnej platobnej karty? Ak nie, bolo by potrebné tieto typy platieb jednoznačne vylúčiť z povinností poskytovateľa platobných služieb viesť o nich záznamy v zmysle ods. 9. ODÔVODNENIE: V zmysle §70a ods. 7 písm. a) sa za miesto poskytovateľa platby, ktorý vykoná cezhraničnú platbu, považuje členský štát identifikovaný podľa IBAN platobného účtu poskytovateľa platby Poskytovateľ platobných služieb poskytovateľa platby (platiteľa), v tomto prípade držiteľa kreditnej platobnej karty s poskytnutým kartovým (úverovým) rámcom neeviduje platby vykonané touto kartou z poskytnutého úverového rámca na platobnom účte, zriadenom pre platiteľa a vedenom na meno platiteľa, ale na internom účte banky, na ktorom banka eviduje svoju pohľadávku na úhradu peňažných prostriedkov čerpaných kreditnou platobnou kartou z tohto úverového rámca. Preto nám nie je celkom zrejmé, či je potrebné sledovať aj také cezhraničné platby a platobné služby, ktoré sú poskytované z iného ako platobného účtu poskytovateľa platby.</p>			
<p>SBA</p>	<p>§70a ods. 4 a ods. 5 Podľa dôvodovej správy k odseku 4 : Pri platobnej operácii na realizácii ktorej sa podieľa jeden alebo viacero poskytovateľov platobných služieb príjemcu platby, z ktorých sa ani jeden nenachádza na území EU, bude mať záznamovú povinnosť tuzemský poskytovateľ platobných služieb, ak pôjde o cezhraničnú platbu smerujúcu do tretích štátov tomu istému príjemcovi služieb (ak počet poskytnutých platobných služieb súvisiacich so všetkými cezhraničnými platbami pre toho istého príjemcu prekročí 25 transakcií. (v EU aj do tretích štátov). Navrhujeme uviesť viacero konkrétnych príkladov na stanovenie prahovej hodnoty aj pre poskytovateľa platobných služieb prijímateľa platieb a aj pre poskytovateľa platobných služieb platiteľa do dôvodovej správy. ODÔVODNENIE: V súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679(5) je dôležité, aby bola povinnosť poskytovateľa platobných služieb uchovávať a poskytovať informácie v súvislosti s cezhraničnou platbou primeraná a obmedzená na to, čo členské štáty potrebujú v boji proti podvodom v oblasti DPH. Oznamovanie údajov nad rámec zákona</p>	<p>O</p>	<p>A</p>	

	môže znamenať porušovanie bankového tajomstva, GDPR			
SBA	<p>§70a ods. 6 písm. b) Chceli by sme podčiarknuť, že po schválení smernice je potrebné nastaviť podmienky uplatňovania smernice (a súvisiaceho nariadenia) tak, aby boli vykonateľné s primeraným úsilím a aby viedli k zmysluplným informáciám pre daňové orgány. Navrhujeme úzku spoluprácu na implementácii elektronického formulára na oznamovanie a na implementácii vykonávacieho predpisu/guideline od EK. Už viackrát sme adresovali MF SR našu žiadosť o zapojenie bankového sektora do procesu implementácie. Aj v procese MPK prichádzame s rovnakým návrhom: Spolupracovať medzi MFSR a FRSR a SBA pri nasadení oznamovacej povinnosti prostredníctvom elektronického formulára a pred zavedením do praxe. ODÔVODNENIE: Ako bude zákon v praxi fungovať a či sa podarí naplniť zámer a ciele tejto legislatívy, bude vo veľkej miere závisieť od toho, ako banky ako najvýznamnejší poskytovatelia platobných služieb budú schopné oznamovať cezhraničné platby. Je preto v záujme štátu nastaviť procesy oznamovania čo najpresnejšie, čo je možné dosiahnuť súčinnosťou aj finančnej správy a bankového sektora.</p>	Z	N	<p>Návrh formulára nie je v gescii MFSR, ale Európskej komisie.</p> <p>Na základe uvedeného SBA preklasifikovala pripomienku ako obyčajnú.</p>
SBA	<p>§70a ods. 9 písm. d) V zmysle § 70a ods. 9 písm. d) sa vyžaduje, aby tuzemský poskytovateľ platobných služieb viedol záznam o IBANe alebo akomkoľvek inom identifikátore, ktorý určuje príjemcu platby a jeho miesto, ak IBAN nie je k dispozícii. Pri platbách kartou nie je možné identifikovať obchodníka prostredníctvom IBAN. Banka má k dispozícii iba údaj o názve obchodníka (príjemcu platby) tak ako sa používa rámci kartovej schémy, pričom tento názov nemusí byť totožný s registrovaným obchodným menom príjemcu platby a krajine v ktorej má registrované svoje sídlo. ODÔVODNENIE: Keďže IBAN platobného účtu príjemcu platby nie je známy, je potrebné poznať odpoveď na otázku, či údaj o názve z kartovej schémy a krajine obchodníka je dostatočný na splnenie povinnosti § 70a ods. 9 d).</p>	O	A	
SBA	<p>§70a) ods. 2 a ods. 6 V dôvodovej správe k § 70 a) je uvedené, že cieľom novely je boj proti daňovým únikom v súvislosti s rozmachom elektronického obchodu, zavedenie nástrojov na kontrolu a odhaľovanie takýchto obchodov, pričom poskytovateľom platobných služieb sa zavádza</p>	O	N	<p>Ide o transpozíciu právneho textu smernice. Štúdia bola spracovaná na úrovni EÚ. Smernice sa transponujú výlučne do zákona.</p>

	<p>povinnosť viesť záznamy o platbách uskutočnených v prospech dodávateľov takýchto cezhraničných nákupov. V § 70a ods. 2 je tuzemskému poskytovateľovi platobných služieb stanovená povinnosť viesť záznamy o príjemcovi cezhraničnej platby za účelom vykonávania kontroly dodania tovaru alebo dodania služby s miestom dodania na území EÚ, čo je oveľa širší pojem ako dodanie tovaru/služby v rámci elektronického obchodu. Oznamovanie všetkých cezhraničných platieb (bez ohľadu na účel platby) môže strácať akúkoľvek vypovedaciu schopnosť pre finančnú správu. Podľa nášho názoru tejto legislatíve mala predchádzať štúdia, nakoľko bude zber dát o cezhraničných platbách užitočným a efektívnym zdrojom informácií o únikoch na DPH, na ktorú by sa potom odvolávala aj preambula smernice. ODÔVODNENIE: V súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679(5) je dôležité, aby bola povinnosť poskytovateľa platobných služieb uchovávať a poskytovať informácie v súvislosti s cezhraničnou platbou primeraná a obmedzená na to, čo členské štáty potrebujú v boji proti podvodom v oblasti DPH. Oznamovanie údajov nad rámec zákona znamená často porušovanie bankového tajomstva a/alebo GDPR.</p>			
SBA	<p>všeobecná pripomienka k §70a Navrhujeme, aby sa MF SR obrátilo na EK so žiadosťou o zodpovedanie otázok týkajúcich sa smernice Rady (EÚ) 2020/284, ktoré SBA zaslala emailom 21.3.2022. Zodpovedanie týchto otázok bude mať podstatný vplyv na nastavenie systémov bánk za účelom naplnenia požiadaviek o oznamovaní informácii podľa tohto zákona; prípadne môže otvoriť nové otázky.</p>	O	N	<p>Táto požiadavka nie je pripomienkou podľa Legislatívnych pravidiel vlády SR. Ide o transpozíciu právneho textu smernice.</p>
SBA	<p>všeobecná pripomienka k §70a Sme toho názoru, že Oznamovacia povinnosť v zmysle §70a by mala byť riešená samostatným zákonom (rovnako ako oznamovacie povinnosti FATCA / CRS), nakoľko vo svojej podstate nemá nič spoločné s „klasickým procesom“ uplatňovania mechanizmov dane, ktoré upravuje zákon o dani z pridanej hodnoty, ale ide primárne o súčasť medzinárodného boja proti daňovým únikom.</p>	O	N	<p>Táto požiadavka nie je pripomienkou podľa Legislatívnych pravidiel vlády SR. Smernicou Rady (EÚ) 2020/284 z 18. februára 2020 sa mení smernica 2006/112/ES, pokiaľ ide o zavedenie určitých požiadaviek na poskytovateľov platobných služieb. DPH je harmonizovaná smernicou Rady 2006/112/ES o spoločnom systéme DPH.</p>

<p>SKDP</p>	<p>čl. I bod 14 návrhu - § 69 ods. 13 v súvislosti s § 78 ods. 9</p> <p>Navrhujeme doplniť do § 69 ods. 13 povinnosť platiť daň z nadobudnutia tovaru z iného členského štátu v prípade oneskorenej registrácie, čím by daň na výstupe aj odpočítanie dane na vstupe z nadobudnutia tovaru boli zahrnuté do „mimoriadneho“ daňového priznania podľa § 78 ods. 9. Odôvodnenie: Súčasné znenie § 69 ods. 13, resp. § 78 ods. 9 neumožňuje zdaniteľnej osobe, aby v prípade oneskorenej registrácie uviedla do „mimoriadneho“ daňového priznania podľa § 78 ods. 9 spolu daň aj odpočítanie dane z nadobudnutia tovaru z iného členského štátu, nakoľko je zdaniteľná osoba síce povinná platiť daň, ale nie podľa § 69 ods. 13, na ktorý sa odkazuje § 78 ods. 9. Daňovník je teda nútený rozdeliť splatnú daň a odpočítateľnú daň, vzťahujúcu sa na to isté nadobudnutie a vykázat ich v rôznych zdaňovacích obdobiach, čo sa javí byť v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora EÚ (C-895/19 A). Takýto postup je pre spoločnosti administratívne náročný, nakoľko musia pri každej dodávke spätne posúdiť vznik daňovej povinnosti a sú častokrát nútené podať niekoľko daňových priznaní spätne, v ktorých však musia iba priznať daň, avšak nemôžu si uplatniť odpočítanie dane z toho istého nadobudnutia. Odpočet dane je potom posunutý až do „mimoriadneho“ daňového priznania. Rozdelenie splatnej dane a odpočítateľnej dane má pre zdaniteľné osoby aj negatívne finančné dôsledky, nakoľko neskoré priznanie splatnej dane vedie k sankciám zo strany správcu dane a zároveň má negatívny vplyv aj na cash flow. Takéto rozdelenie často vedie k situácii, že odpočet dane v „mimoriadnom“ priznaní prevýši splatnú daň, čo pravdepodobne aj po zmene § 78 ods. 9 bude viesť k častým daňovým kontrolám, čím spôsobí náklady na strane správcu dane. V zmysle judikatúry SD EÚ rozdelením daňovej povinnosti a odpočtu pri nadobudnutí dochádza k porušeniu zásady neutrality DPH, ktorá si v rámci mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti vykonáva tak, aby bolo právo na odpočítanie dane vykonané v období, v ktorom sa daň stala splatnou, a teda zdaniteľná osoba tak bola odbremenená od DPH. V prípade nadobudnutia tovaru z iného členského štátu je v rozpore s touto logikou dočasne zaťažovať zdaniteľnú osobu splatnou DPH, nakoľko v rámci bežnej situácie (v prípade, že by si zdaniteľná osoba splnila svoju povinnosť registrácie včas) by z dôvodu nadobudnutia tovaru z iného členského štátu nebola daňovému úradu splatná žiadna daň. Zavedenie povinnosti platiť daň z nadobudnutia tovaru do § 69 ods. 13 by viedlo k zahrnutiu dane na výstupe, ako aj odpočítania dane do „mimoriadneho“ daňového priznania podľa § 78 ods. 9, čím by došlo k zosúladieniu zákona o DPH s judikatúrou Súdneho dvora EÚ a k úspore</p>	<p>N</p> <p>Z</p>	<p>MFSR má za to, že akceptácia tejto pripomienky, by znamenala rozdielne zaobchádzanie medzi tuzemskými a zahraničnými osobami. Zároveň MFSR akceptáciou pripomienky predpokladá nemalý vplyv na úpravu informačných systémov FR SR. MFSR v októbri zvolá metodickú komisiu MF SR, na ktorej sa prerokujú viaceré alternatívy úprav pripomienkovaného ustanovenia. Výsledné riešenie bude následne, za účelom vyriešenia súčasnej situácie, predmetom najbližšej novej novely zákona o DPH.</p> <p>Na základe uvedeného SKDP preklasifikovalo pripomienku na obyčajnú.</p>
--------------------	---	---------------------------------	---

	administratívnych nákladov na strane daňových subjektov, ako aj štátu.		
SKDP	<p>čl. I bod 7 návrhu - § 49 ods. 7 písm. a)</p> <p>Pripomienka č. 1: Navrhujeme zo znenia zákona vypustiť všeobecnú formuláciu, že si platiteľ dane nemôže odpočítať daň z tovarov a služieb, ak výdavky (náklady) vynaložené platiteľom na ich kúpu nepatria jednoznačne do podnikateľských výdavkov (nákladov). Odôvodnenie: Túto zmenu navrhujeme z dôvodu, že formulácia „ak výdavky (náklady) vynaložené platiteľom na ich kúpu nepatria jednoznačne do podnikateľských výdavkov (nákladov)“ je príliš všeobecná a široká. Takáto všeobecná formulácia vedie k právnej neistote, nakoľko nie je jasné, podľa čoho a na základe akých kritérií by sa mal posudzovať „jednoznačný“ charakter podnikateľského výdavku. To by mohlo viesť k odlišnému výkladu daného ustanovenia správcom dane a daňového subjektu.</p> <p>Pripomienka č. 2: Navrhujeme terajšie znenie ustanovenia § 49 ods. 7 písm. a) zákona o DPH nemeniť. Odôvodnenie: Ministerstvo financií SR navrhuje zmeniť ustanovenie § 49 ods. 7 písm. a) v troch smeroch: i. vkladá do ustanovenia § 49 ods. 7 znenie DPH smernice „výdavky (náklady) vynaložené platiteľom na ich kúpu nepatria jednoznačne do podnikateľských výdavkov (nákladov)“ ii. výpočet výdavkov mení z taxatívneho na exemplifikatívny (príkladný), iii. pridáva výdavok na reprezentáciu. Ad i. Dovoľujeme si poukázať na to, že dikcia zákona „výdavky (náklady) vynaložené platiteľom na ich kúpu nepatria jednoznačne do podnikateľských výdavkov (nákladov)“ bude v aplikačnej praxi nejasná. Ministerstvo financií SR prevzalo uvedenú formuláciu z článku 176 DPH smernice, no aj samotná DPH smernica je rovnako nejasná, pretože umožňuje dvojaký výklad, pričom žiaden z nich zatiaľ nebol potvrdený judikatúrou Súdneho dvora EÚ. Navyše nie je jasný vzťah ustanovenia § 49 ods. 7 a § 49 ods. 5 zákona o DPH. Ak by mal byť § 49 ods. 7 zákona o DPH považovaný za lex specialis k ustanoveniu § 49 ods. 5 zákona o DPH ako lex generalis, potom pri výdavkoch, ktoré čiastočne súvisia s ekonomickou činnosťou platiteľa a zároveň vo zvyšnej časti s ňou nesúvisia (a šlo by čiastočne o výdavok typu podľa § 49 ods. 7 zákona o DPH), potom nebude pomerné odpočítanie DPH na vstupe možné, pretože § 49 ods. 5 sa nebude môcť uplatniť. Nie je zrejmé, či tento záver bol skutočným úmyslom autora DPH smernice. Pokiaľ ide o spomínaný dvojaký výklad, potom prvý možný výklad je taký, že nemožno odpočítať DPH na vstupe iba pri takom výdavku, ktorý v celom rozsahu na 100% nesúvisí s ekonomickou činnosťou platiteľa. Znamenalo by to, že bude možný odpočet DPH na vstupe pri výdavku, ktorý aspoň na 1% bude súvisieť s ekonomickou činnosťou platiteľa.</p>	A	Z

	<p>Samozrejme odpočítanie dane bude len pomerné, uplatniac § 49 ods. 5 zákona o DPH, ak teda jeho aplikáciu pripustíme. Druhý možný výklad je taký, že nemožno odpočítať DPH na vstupe pri takom výdavku, ktorý aspoň 1% nesúvisí s ekonomickou činnosťou platiteľa, a teda súvisí s ekonomickou činnosťou „iba“ na 99%. Tento výklad spôsobuje, že čo i len zanedbateľný prvok pohostenia, zábavy alebo reprezentácie bude spôsobovať nulový odpočet DPH na vstupe. Tento výklad nepripúšťa uplatnenie § 49 ods. 5 zákona o DPH. Ad ii. Zmena výdavku z taxatívneho na exemplifikatívny (príkladný) spôsobí obrovskú neistotu v daňovej praxi, nakoľko nebude platiteľom zjavné, čo ešte okrem pohostenia, zábavy alebo reprezentácie má byť výdavkom podľa § 49 ods. 7 písm. a). Ministerstvo financií SR v tomto smere neuvádza v dôvodovej správe žiadne ďalšie príklady výdavkov, ktoré by mali naplniť dikciu navrhovaného nového znenia § 49 ods. 7 písm. a) zákona o DPH. Ad iii. Vloženie pojmu „výdavok na reprezentáciu“ je nešťastné z nasledovných dôvodov: - Nie je známy presný význam tohto pojmu, - Jazykové verzie DPH smernice sa líšia v tom, že niektoré uvádzajú pojem „výdavky na reprezentáciu“ a niektoré nie. Napríklad anglická jazyková verzia neobsahuje tento pojem. S využitím online prekladačov sa zdá, že ani grécka, slovinská, litovská, lotyšská, estónska, maltská jazyková verzia tento pojem neobsahujú. Dokonca ani slovenská jazyková verzia šiestej smernice neobsahuje pojem „výdavky na reprezentáciu“. - ak má byť pojem „výdavok na reprezentáciu“ braný ako výdavok upravený DPH smernicou, pôjde o komunitárny pojem, ktorý treba vykladať jednotne v celej Európskej únii, pričom nebude môcť byť podporne zohľadnená slovenská prax, napríklad podľa § 21 ods. 1 písm. h) zákona o dani z príjmov. - Súdny dvor EÚ zatiaľ neposkytol žiadne vyjadrenie k chápaniu pojmu „výdavok na reprezentáciu“. Považujeme ďalej za nejasné, aký je rozdiel medzi pojmom „výdavok na reprezentáciu“ podľa navrhovaného znenia zákona o DPH a pojmom „výdavok na prezentáciu“ v zmysle reklamných aktivít platiteľa a kde je deliaca čiara medzi týmito pojmami.</p>		
<p>SKDP</p>	<p>čl. I bod 9 návrhu - § 25a ods. 2 v nadväznosti na § 53aa Navrhujeme zrkadlovo doplniť právo dodávateľa upraviť základ dane a daň v prípade, že od splatnosti jeho pohľadávky uplynie 90 dní (resp. viac dní, ak by došlo k prehodnoteniu lehoty stanovenej v § 53aa ods. 1) a odberateľ je povinný vykonať úpravu odpočítanej dane podľa § 53aa. Odôvodnenie: Podľa rozhodnutia Súdneho dvora EÚ zatiaľ čo článok 90 DPH Smernice upravuje právo dodávateľa alebo poskytovateľa znížiť základ dane, keď po uzavretí transakcie nedostane určenú protihodnotu, alebo</p>	<p>Z</p>	<p>ČA V súvislosti s navrhovaným ustanovením § 53aa (aktuálne § 53b) MFSR upravilo § 25a zákona o DPH, podľa ktorého dodávateľ môže opraviť základ dane, ak mu odberateľ úplne alebo sčasti nezaplatí za dodanie tovaru alebo</p>

	<p>dostane iba jej časť, článok 185 tejto smernice sa týka úpravy odpočítaní dane pôvodne uplatnených druhou stranou tej istej transakcie, pričom tieto dva články predstavujú dve strany tej istej hospodárskej transakcie a musia sa vykladať koherentne (C 396/16 - T 2, bod 35; C-335/19 E., bod 37). Súdny dvor EÚ bližšie konkretizoval, že pokiaľ členský štát na základe článku 90 ods. 1 DPH smernice stanoví, že za určitých podmienok zdaniteľná osoba môže po uzavretí transakcie znížiť základ dane, musí na účely zaručenia zásady daňovej neutrality uplatniť článok 185 ods. 2 druhý pododsek DPH smernice, aby druhá strana tejto transakcie upravila na svojej strane výšku odpočítateľnej DPH (C-335/19 E., bod 38). Máme za to, že systém DPH má zaručovať symetrické zníženie základu dane na účely splatnej DPH a sumy odpočítateľnej DPH, a vyššie uvedené je nutné aplikovať aj zrkadlovo, t.j. ak členský štát na základe článku 185 ods. 2 druhý pododsek stanoví povinnosť odberateľa upraviť výšku odpočítateľnej DPH, dodávateľ by mal mať právo znížiť svoj základ dane na základe článku 90 ods. 1 DPH smernice. Z tohto dôvodu považujeme odlišné posudzovanie nezaplatenia faktúry u dodávateľa a odberateľa v rozpore s vyššie uvedenými vyjadreniami súdneho dvora a zároveň v rozpore so zásadou proporcionality a neutrality.</p>		<p>služby. Úpravou § 25a sa výrazne zjemňujú podmienky nevyhľadateľnej pohľadávky. Lehoty na opravu odpočítanej dane pri nezaplatení protihodnoty (§53b) a na opravu základu dane pri nevyhľadateľnej pohľadávke (§25a) nebudú nastavené symetricky za účelom dosiahnutia väčšieho tlaku na odberateľa, pokiaľ ide o jeho záväzky. Asymetrické nastavenie lehôt vychádza z aktuálnej judikatúry súdneho dvora EÚ. Inštitúty opravy základu dane a opravy odpočítanej dane sú síce vzájomne previazané, nemusí k nim však dôjsť v rovnakom čase, pričom sa pripúšťa, aby oprava odpočítanej dane bola vykonaná skôr (C-335/19 E. sp. z o.o. sp. k. proti Minister Financí, bod 42.).</p>
<p>SKDP</p>	<p>čl. I bod 9 návrhu - § 53aa ods. 1 Pripomienka č. 1: Navrhujeme predĺžiť lehotu, po uplynutí ktorej je povinnosť upraviť odpočítanú daň, minimálne na 6 mesiacov, nakoľko 90 dní je neprimerane krátka doba a nemá obdobu v žiadnej inej členskej krajine EÚ (Írsko 6 mesiacov, Holandsko 1 rok, iné ČŠ takúto úpravu nemajú). Odôvodnenie: Nové ustanovenie predstavuje dodatočnú administratívnu záťaž pre daňovníkov, nakoľko sledovanie úhrad a nutnosti opraviť odpočítanú daň bude administratívne a časovo náročné na kontrolu a sledovanie. Táto úprava si vyžaduje tiež dodatočné náklady na softvérové riešenie. Navyše daňovníci budú musieť sledovať úhradu záväzkov aj po vykonaní úpravy, aby si následne mohli uplatniť aj svoje právo na opravu opravenej odpočítanej dane po zaplatení podľa navrhovaného § 53aa ods. 2. Nesmierne zaťažujúce bude sledovanie dobropisov a</p>	<p>Z</p>	<p>ČA V súvislosti s navrhovaným ustanovením § 53aa (aktuálne § 53b) MFSR upravilo § 25a zákona o DPH, podľa ktorého dodávateľ môže opraviť základ dane, ak mu odberateľ úplne alebo sčasti nezaplatí za dodanie tovaru alebo služby. K požiadavke predĺženia lehôt na 6 mesiacov MFSR uvádza, že čím dlhšie sa čaká na zaplatenie, tým skôr sa dodávateľ</p>

	<p>ťarchopisov, splátkových kalendárov, zálohových platieb, prepočítavanie odpočítanej dane koeficientom a pod. Tieto prípady by mali byť osobitne riešené. Pripomienka č. 2: Navrhujeme predĺžiť sledované obdobie 90 dní odo dňa splatnosti záväzku, keďže je príliš krátke a v praxi môže viesť k situáciám, kedy si odberateľ ani nestihne uplatniť odpočítanie DPH (štvrtroční platiteľa DPH, situácie oneskoreného doručenia či oneskoreného schválenia úhrad faktúr a pod). Navyše, takáto úprava odpočítanej dane nie je v rovnakom čase zrkadlovo spojená s úpravou DPH na výstupe na strane dodávateľa, teda nie je prepojená s § 25a zákona o DPH, respektíve s pravidlami opravy základu dane pri nezaplatených pohľadávkach (bad debt relief - BDR). Podľa vyjadrenia Ministerstva financií SR bola táto úprava inšpirovaná poľskou právnou úpravou. V tejto súvislosti by sme radi podotkli, že v poľskej právnej úprave nie je obdoba navrhovaného § 53aa zavedená a 90-dňová lehota sa uplatňuje v prípade BDR, t. j. pri úprave dane na strane dodávateľa, nie na strane odberateľa. Na základe nám dostupných informácií je obdobná úprava zavedená v EÚ len v Írsku a Holandsku, avšak s podstatne dlhšími lehotami – v Írsku je to 6 mesiacov od zdaňovacieho obdobia, v ktorom bolo odpočítanie DPH uplatnené (navyše, v odôvodnených prípadoch je možné od uplatnenia upustiť), a Holandsko 365 dní po splatnosti. V prípade, že nebude upravená možnosť opraviť základ dane na strane dodávateľa v rovnakom čase, t. j. 90 dní po splatnosti, navrhujeme, aby bola 90-dňová lehota stanovená na opravu odpočítanej dane na strane odberateľa predĺžená aspoň na 180 dní. Zároveň navrhujeme, aby sa uvedená úprava zrkadlovo vzťahovala aj na situácie, kedy dodávateľ vystaví dobropis, ktorý odberateľovi neuhradí (t. j. odberateľovi vznikne pohľadávka), keďže v takýchto situáciách financuje DPH odberateľ, ktorý je povinný vrátiť odpočítanú DPH do štátneho rozpočtu, pričom dodávateľ získa vrátenie odvedenej DPH.</p>		<p>dostáva do pozície, že k plneniu jeho pohľadávky nedôjde a štát do pozície, že nebude schopný efektívne vymôcť nárok vyplývajúci z povinnosti odberateľa vykonať opravu odpočítanej dane. Cieľom nie je predlžovať lehotu odberateľovi, ale nastaviť lehotu tak, aby bolo možné reálne očakávať, že subjekt je schopný plniť svoje zákonné povinnosti. Lehota 90 dní na strane odberateľa sa upraví na 100 dní, tak aby si platiteľ so štvrtročným zdaňovacím obdobím mohol efektívne uplatniť právo na odpočítanie dane.</p>
<p>SLASPO</p>	<p>§ 4 Navrhujeme vložiť nový 2. bod, ktorý znie: „2. V § 4 odsek 7 znie: „Na účely tohto zákona sa obratom rozumie hodnota bez dane dodaných tovarov a služieb v tuzemsku okrem hodnoty tovarov a služieb, ktoré sú oslobodené od dane podľa § 28 až 37 a podľa § 39 až 42. Do obratu sa nezahrňa hodnota príležitostne dodaného hmotného majetku okrem zásob a hodnota príležitostne dodaného nehmotného majetku“.“. Odôvodnenie: Podľa navrhovaného znenia §4 ods. 1 by v prípade ak zdaniteľná osoba mala príjmy aj z iných činností ako oslobodených bola stále povinná sa registrovať, aj keď by 99% jej príjmov tvorili práve príjmy oslobodené od DPH podľa § 37 až 39 ZDPH. Víťame snahu</p>	<p>O</p>	<p>N Táto požiadavka je v rozpore s právom EÚ , konkrétne s čl. 288 smernice 2006/112/ES.</p>

	<p>zákonodarcu o zníženie administratívnej záťaže a v zmysle tejto iniciatívy navrhujeme vylúčenie poisťovacích a finančných služieb z posudzovania obratu pre účely registrácie DPH platiteľa. Aj podľa aktuálne platného znenia zákona, hodnota dodaných poisťovacích a finančných služieb, ktoré sú oslobodené podľa § 37 a § 38 sa do hodnoty obratu nezahŕňajú, pokiaľ tieto činnosti predstavujú doplnkové služby. Máme za to, že skutočnosť, či služby predstavujú hlavnú alebo doplnkovú činnosť by nemala hrať rolu pri posudzovaní, či hodnota vstupuje alebo nevstupuje do výpočtu obratu. Po prekročení hodnoty obratu podľa súčasného znenia činnosti uvedené v § 37 a § 39 zákona o DPH nepodliehajú DPH bez ohľadu na to, či predstavujú hlavnú alebo doplnkovú činnosť a preto by podľa nášho názoru nemali v prípade hlavnej činnosti ani ovplyvňovať výšku obratu pre účely registrácie za platiteľa DPH.</p>			
SLASPO	<p>§ 4 ods. 1 a § 85km Za predpokladu akceptovania pripomienky na nové znenie § 4 odsek 7 navrhujeme upraviť aj nasledovné dva body: 1. V 1. bode v § 4 ods. 1 prvá veta navrhujeme slová „37 až 39“ nahradiť slovom „38“. Odôvodnenie: V nadväznosti na úpravu § 4 ods. 7 navrhujeme úpravu v tomto bode. 2. V 21. bode v § 85km ods. 1 a2. navrhujeme slová „37 až 39“ nahradiť slovom „38“. Odôvodnenie: V nadväznosti na komentár k navrhovanej úprave v 1. bode v § 4 ods. 1, navrhujeme aj v prechodných ustanoveniach úplné vylúčenie tovarov a služieb oslobodených od DPH podľa § 37 až 39 z posudzovania obratu pre účely registrácie DPH platiteľa.</p>	O	N	Predchádzajúca pripomienka nebola akceptovaná.
SLASPO	<p>§ 49 ods. 7 Navrhujeme nové znenie 7. bodu: 7. V § 49 odsek 7 znie: „(7) Platiteľ nemôže odpočítať daň a) z tovarov a služieb, ak výdavky (náklady) vynaložené platiteľom na ich kúpu nepatria do jeho výdavkov (nákladov) v zmysle príslušných predpisov 38). b) pri prechodných položkách podľa § 22 ods. 3.“. 38) zákon č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov. Odôvodnenie: Navrhujeme nové znenie ods. 7 a doplniť odkaz na zákon o účtovníctve, podľa ktorého sa bude posudzovať čo patrí a čo nepatrí do výdavkov/nákladov. V opačnom prípade bude dochádzať ku subjektívnemu posúdeniu, ktorému by sa, v zmysle dôvodovej správy, mal predkladateľ vyhnúť. Alternatívou by bol odkaz na zákon o dani z príjmov. Z navrhovaného znenia sme tiež odstránili príkladne vymenované „účel pohostenia, zábavy alebo reprezentácie“. Pôvodné znenie podľa nás indikovalo, že napr. DPH pri pohostení nie je odpočítateľná nikdy teda ani v</p>	O	N	Navrhované ustanovenie bolo z návrhu zákona vypustené.

	<p>prípade, že DPH platiteľ nakupuje napr. pohostenie pre účely ďalšieho predaja ako DPH platiteľ.</p>			
<p>SLASPO</p>	<p>§ 53aa Navrhujeme vypustiť 9. bod. Ak predkladateľ neakceptuje návrh na vypustenie 9. bodu, navrhujeme v odseku 1 slová „90 dní“ nahradiť slovami „180 dní“. Odôvodnenie: Navrhované ustanovenie vnímame ako ďalšiu záťaž pre platiteľov. Nová povinnosť zakladá povinnosť opravy odpočítanej dane pri neuhradení záväzku v lehote 90 dní pričom DPH už bola do štátneho rozpočtu odvedená dodávateľom tovaru / služby. Podľa informácií v dôvodovej správe nie je možné aby odberateľovi ostalo právo odpočtu DPH, ak k úhrade protihodnoty zo strany odberateľa nedôjde „v krátkom čase od dodania“, resp. vôbec. Lehotu 3 mesiacov považujeme za príliš krátku, pričom omeškanie v platbe môže byť spôsobené inými skutočnosťami, nie zámerom nezaplatenia za plnenie. Navrhovanú lehotu pre posudzovanie opravy odpočítanej dane preto navrhujeme stanoviť minimálne ako dvojnásobnú, t.j. 180 dní.</p>	<p>O</p>	<p>ČA</p>	<p>V súvislosti s navrhovaným ustanovením § 53aa (aktuálne § 53b) MFSR upravilo § 25a zákona o DPH, podľa ktorého dodávateľ môže opraviť základ dane, ak mu odberateľ úplne alebo sčasti nezaplatí za dodanie tovaru alebo služby. K požiadavke predĺženia lehôt na 180 dní MFSR uvádza, že čím dlhšie sa čaká na zaplatenie, tým skôr sa dodávateľ dostáva do pozície, že k plneniu jeho pohľadávky nedôjde a štát do pozície, že nebude schopný efektívne vymôcť nárok vyplývajúci z povinnosti odberateľa vykonať opravu odpočítanej dane. Cieľom nie je predlžovať lehotu odberateľovi, ale nastaviť lehotu tak, aby bolo možné reálne očakávať, že subjekt je schopný plniť svoje zákonné povinnosti. Podmienky nevyhnutných pohľadávok sú v súčasnosti nastavené prísne, nakoľko tento právny nástroj má výrazný vplyv na štátny rozpočet. Lehota 90 dní na strane odberateľa sa upraví na 100 dní, tak aby si platiteľ so štvrťročným zdaňovacím obdobím mohol</p>

				efektívne uplatniť právo na odpočítanie dane.
SPPK	<p>§ 53aa ods. 1 Žiadame navýšiť lehotu podľa § 53aa ods. 1 z 90 dní na 270 dní odo dňa splatnosti záväzku. Navrhujeme nasledovné znenie § 53aa ods. 1: „Ak platiteľ úplne alebo čiastočne nezaplatil za dodanie tovaru alebo služby, z ktorého je osobou povinnou platiť daň dodávateľ podľa § 69 ods. 1, je povinný vykonať opravu odpočítanej dane v rozsahu, v akom za dodanie tohto tovaru alebo služby nezaplatil, v tom zdaňovacom období, v ktorom uplynulo 270 dní odo dňa splatnosti záväzku; to neplatí, ak platiteľ opravil odpočítanú daň podľa § 53b ods. 1. Pri oprave odpočítanej dane platiteľ zohľadní pomerné odpočítanie dane a vykonané úpravy odpočítanej dane.“ Odôvodnenie: v sektore poľnohospodárstva sú finančné toky mimoriadne komplikované. Hospodárenie na pôde je vo významnej miere ovplyvňované prírodnými podmienkami, pričom založenie porastov ešte neznamena automaticky pre poľnohospodára, že bude mať výnosy, ktoré mu budú schopné pokryť vstupné náklady. Častokrát sa preto stáva, že finančné toky počas roka stagnujú a sú závislé od štátnych dotácií, ktoré sú vyplácané ku koncu kalendárneho roka. Pokiaľ teda odberateľ nemá s dodávateľmi dohodnuté dlhšie lehoty splatnosti faktúr, hrozí veľké riziko, že sa mu nakumuluje väčšie množstvo záväzkov po splatnosti nad 90 dní. Následne v zmysle navrhovanej novely zákona o DPH bude musieť vykonať opravu odpočítanej DPH, čím sa v podstate dostane do druhej platobnej neschopnosti, nakoľko namiesto zdrojov získaných z vrátených nadmerných odpočtov mu vznikne daňová povinnosť z titulu opravy odpočítanej dane. Stanovenie 90 dňovej lehoty považujeme za neprimerané aj vzhľadom k tomu, že v mnohých štátoch EÚ je predmetná lehota stanovená až na 360 dní.</p>		ČA	<p>V súvislosti s navrhovaným ustanovením § 53aa (aktuálne § 53b) MFSR upravilo § 25a zákona o DPH, podľa ktorého dodávateľ môže opraviť základ dane, ak mu odberateľ úplne alebo sčasti nezaplatí za dodanie tovaru alebo služby. Lehoty na opravu odpočítanej dane pri nezaplatení protihodnoty (§53b) a na opravu základu dane pri nevyožiteľnej pohľadávke (§25a) nebudú nastavené symetricky za účelom dosiahnutia väčšieho tlaku na odberateľa, pokiaľ ide o jeho záväzky. K požiadavke predĺženia lehôt na 270 dní MFSR uvádza, že čím dlhšie sa čaká na zaplatenie, tým skôr sa dodávateľ dostáva do pozície, že k plneniu jeho pohľadávky nedôjde a štát do pozície, že nebude schopný efektívne vymôcť nárok vyplývajúci z povinnosti odberateľa vykonať opravu odpočítanej dane. Cieľom nie je predlžovať lehotu odberateľovi, ale nastaviť lehotu tak, aby bolo možné reálne očakávať, že subjekt je schopný plniť svoje zákonné povinnosti. Podmienky</p>
		Z		

				nevymožiteľných pohľadávok sú v súčasnosti nastavené prísne, nakoľko tento právny nástroj má výrazný vplyv na štátny rozpočet. Lehota 90 dní na strane odberateľa sa upraví na 100 dní, tak aby si platiteľ so štvrtročným zdaňovacím obdobím mohol efektívne uplatniť právo na odpočítanie dane. Táto lehota začína plynúť až od momentu splatnosti záväzku, ktorú si dohodnú zmluvné strany.
ÚPVS	Odoslané bez pripomienok			
NBÚ	Odoslané bez pripomienok			
ÚGKKS	Odoslané bez pripomienok			
ÚNMSS ÚVSR	Odoslané bez pripomienok			
GPS	Odoslané bez pripomienok			
MŽPS	Odoslané bez pripomienok			
ŠÚS	Odoslané bez pripomienok			
ÚJDS	Odoslané bez pripomienok			
MKS	Odoslané bez pripomienok			
MSS - Sekcia legislatívy	Odoslané bez pripomienok			

MZVEZ SR	Odoslané bez pripomienok			
-----------------	--------------------------	--	--	--

Vysvetlivky k použitým skratkám v tabuľke:

O – obyčajná

Z – zásadná